2026/799

1.4.2026

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2026/799 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαρτίου 2026

για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και της Ένωσης Κεφαλαιαγορών και να άρει εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και η ελευθερία εγκατάστασης, τα οποία απορρέουν από διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων στον τομέα της αφερεγγυότητας.

(2) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας διασφαλίζουν την ομαλή εκκαθάριση ή αναδιάρθρωση εταιρειών ή επιχειρηματιών που αντιμετωπίζουν χρηματοοικονομικές και οικονομικές δυσχέρειες. Στο πλαίσιο των χρηματοοικονομικών επενδύσεων, οι εν λόγω διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εγγυήσεων για την ακριβή εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων των εν λόγω εταιρειών και επιχειρηματιών, είναι καίριας σημασίας, καθώς καθορίζουν την τελική αξία ανάκτησης των εν λόγω επενδύσεων. Οι μεγάλες διαφορές ουσιαστικού δικαίου στον τομέα της αφερεγγυότητας, οι οποίες αναγνωρίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], έχουν συντελέσει στην αύξηση της ανασφάλειας δικαίου και της έλλειψης προβλεψιμότητας ως προς το αποτέλεσμα των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι μεγάλες αποκλίσεις στην αξία ανάκτησης και στον χρόνο που απαιτείται για την ολοκλήρωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας στην Ένωση επηρεάζουν αρνητικά την προβλεψιμότητα του κόστους για τους πιστωτές και τους επενδυτές με διασυνοριακή δραστηριότητα στην εσωτερική αγορά. Αυτή η απόκλιση μεταξύ των κανόνων των κρατών μελών μειώνει την ελκυστικότητα των διασυνοριακών επενδύσεων, δημιουργώντας έτσι φραγμούς και επηρεάζοντας τη διασυνοριακή κυκλοφορία κεφαλαίων εντός της Ένωσης και προς και από τρίτες χώρες. Κατά συνέπεια, η εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας ενδέχεται να καταστήσει αναγκαία την τροποποίηση των νομοθεσιών ορισμένων κρατών μελών.

(3) Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας μέσω της παρούσας οδηγίας αποτελεί βασικό εργαλείο για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των κεφαλαιαγορών στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της διευρυμένης πρόσβασης σε εταιρική χρηματοδότηση. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες απαιτήσεις σε στοχευμένους τομείς των διαδικασιών αφερεγγυότητας, που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην αποτελεσματικότητα και στη διάρκεια των εν λόγω διαδικασιών, ιδίως στην περίπτωση των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας.

[1] ΕΕ C 184 της 25.5.2023, σ. 34.
[2] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 2026 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα)] και απόφαση του Συμβουλίου της 30ής Μαρτίου 2026.
[3] Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/848/oj).

(4) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των εργαζομένων στο πλαίσιο των διαδικασιών αφερεγγυότητας όπως απορρέουν από το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο και ειδικότερα από τις οδηγίες 98/59/ΕΚ ([4]) και 2001/23/ΕΚ ([5]) του Συμβουλίου και τις οδηγίες 2002/14/ΕΚ ([6]), 2008/94/ΕΚ ([7]) και 2009/38/ΕΚ ([8]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και από τους εθνικούς νόμους που τις μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις σχετικά με την ενημέρωση των εργαζομένων και τη διαβούλευση με αυτούς, καθώς και τα δικαιώματα των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης, εγκατάστασης ή τμήματος επιχείρησης ή εγκατάστασης δυνάμει των εν λόγω οδηγιών και των εθνικών νόμων για τη μεταφορά τους στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι εν λόγω εθνικοί νόμοι περιέχουν κανόνες ευνοϊκότερους για τους εργαζομένους ή τους εκπροσώπους τους από εκείνους που προβλέπονται στις εν λόγω οδηγίες.

(5) Προκειμένου να προστατευθεί η αξία των πτωχευτικών περιουσιών για τους πιστωτές, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να περιλαμβάνουν αποτελεσματικούς κανόνες σχετικά με τις αγωγές για την ακυρότητα, την ακυρωσιμότητα ή τη μη εκτελεστότητα των νομικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιοπραξιών, οι οποίες είναι επιβλαβείς για το γενικό σύνολο των πιστωτών και έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας («αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας»). Για τον προσδιορισμό του κατά πόσον μια νομική πράξη είναι επιβλαβής για το γενικό σύνολο των πιστωτών, είναι απαραίτητο να λαμβάνονται υπόψη οι ορισμοί των εννοιών της πτωχευτικής περιουσίας και των πιστωτών που συμμετέχουν σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όταν ορισμένα δικαιώματα δεν αποτελούν μέρος πτωχευτικής περιουσίας βάσει του εθνικού δικαίου, αλλά αφορούν την προσωπική σφαίρα του οφειλέτη, όπως το δικαίωμα σύναψης ή λύσης γάμου ή υιοθεσίας τέκνου. Η αποδοχή ή η αποποίηση κληρονομιάς δεν θα πρέπει να υπόκειται στους κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

(6) Δεδομένου ότι οι αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας αποσκοπούν στην άρση των επιβλαβών συνεπειών μιας νομικής πράξης σε πτωχευτική περιουσία, είναι σκόπιμο να θεωρείται ότι τα επιβλαβή αποτελέσματα μιας νομικής πράξης προκαλούνται κατά τη χρονική στιγμή της ολοκλήρωσης της νομικής πράξης και όχι κατά τη χρονική στιγμή της τέλεσής της. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, μια νομική πράξη θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί όταν παράγει έννομα αποτελέσματα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα έννομα αποτελέσματα μιας νομικής πράξης εξαρτώνται από την καταχώριση της νομικής πράξης σε δημόσιο μητρώο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι η νομική πράξη θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί μόλις εκπληρωθούν όλες οι υπόλοιπες προϋποθέσεις του ενεργού της, διότι ο χρόνος που απαιτείται για την καταχώριση μιας νομικής πράξης σε δημόσιο μητρώο εκφεύγει του ελέγχου του οφειλέτη και των άλλων μερών της νομικής πράξης.

(7) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η έννοια των «νομικών πράξεων» βάσει των κανόνων σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας θα πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως ώστε να καλύπτεται κάθε σκόπιμη συμπεριφορά με έννομα αποτελέσματα που είναι επιβλαβής για το γενικό σύνολο των πιστωτών, ανεξάρτητα από το αν τα έννομα αποτελέσματα ή η βλάβη επιδιώκονται από το ενεργούν πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου δεν υφίσταται δόλος, κατά παρέκκλιση των διατάξεων σε άλλους τομείς του δικαίου. Ωστόσο, πράξεις προσώπου που δεν ενεργεί εν πλήρει συνειδήσει ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο σύμφωνα με την ελεύθερη βούλησή του δεν θα πρέπει να θεωρούνται νομικές πράξεις στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι η έννοια της «νομικής πράξης» περιλαμβάνει επίσης τις παραλείψεις, καθώς δεν υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ της βλάβης που υφίσταται ο πιστωτής συνεπεία ενέργειας ή συνεπεία αδράνειας του οικείου μέρους. Επιπροσθέτως, οι κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας θα πρέπει να καλύπτουν όχι μόνο νομικές πράξεις στις οποίες προβαίνει ο οφειλέτης, αλλά και νομικές πράξεις στις οποίες προβαίνει ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη ή τρίτος.

([4]) Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225 της 12.8.1998, σ. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/59/oj).

([5]) Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/23/oj).

([6]) Οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/14/oj).

([7]) Οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283 της 28.10.2008, σ. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/94/oj).

([8]) Οδηγία 2009/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συμβουλίου εργαζομένων ή διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους (ΕΕ L 122 της 16.5.2009, σ. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/38/oj).

(8) Η παρούσα οδηγία θεσπίζει ελάχιστους κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας. Ως εκ τούτου, με μόνη εξαίρεση την προθεσμία παραγραφής των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας που ορίζεται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας που είναι ευνοϊκότερες για το γενικό σύνολο των πιστωτών από τις αντίστοιχες διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να προβλέπουν τεκμήρια ή απαιτήσεις που ελαφρύνουν το βάρος απόδειξης υπέρ του μέρους το οποίο προβάλλει ότι η νομική πράξη είναι άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή.

(9) Για την προστασία των εύλογων προσδοκιών του αντισυμβαλλομένου του οφειλέτη, κάθε επέμβαση, ως αποτέλεσμα αγωγής διάρρηξης δικαιοπραξίας, στην εγκυρότητα ή στην εκτελεστότητα νομικής πράξης θα πρέπει να είναι αναλογική προς τις περιστάσεις υπό τις οποίες ολοκληρώθηκε η εν λόγω νομική πράξη. Στις περιστάσεις αυτές περιλαμβάνονται η πρόθεση του οφειλέτη, η γνώση του αντισυμβαλλομένου ή το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της ολοκλήρωσης της νομικής πράξης και της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ διαφόρων συγκεκριμένων λόγων για αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας οι οποίοι βασίζονται σε συνήθη και χαρακτηριστικά μοτίβα γεγονότων και οι οποίοι συμπληρώνουν τα γενικά προαπαιτούμενα για τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας. Τυχόν τέτοια επέμβαση θα πρέπει επίσης να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτης»).

(10) Οι αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας θα πρέπει να καλύπτουν νομικές πράξεις που ολοκληρώθηκαν εντός ορισμένης ελάχιστης περιόδου πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, στα κράτη μέλη όπου η διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να κινηθεί με απόφαση των μελών του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου του οφειλέτη, πριν από την ημερομηνία της εν λόγω απόφασης. Η δυνατότητα να ασκηθεί αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας δεν θα πρέπει να εξαρτάται από τον χρόνο που χρειάζεται το δικαστήριο για να εξετάσει αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή για την έκδοση απόφασης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

(11) Για τους σκοπούς των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας, θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των νομικών πράξεων στις οποίες η απαίτηση του αντισυμβαλλομένου ήταν ληξιπρόθεσμη και εκτελεστή και ικανοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε ως όφειλε («ισοδύναμη παροχή») και των νομικών πράξεων στις οποίες η παροχή δεν αντιστοιχούσε πλήρως στην απαίτηση του πιστωτή («μη ισοδύναμη παροχή»). Παραδείγματα μη ισοδύναμης παροχής είναι τα εξής: οι πρόωρες πληρωμές· η ικανοποίηση χρέους με μη συνήθη τρόπο πληρωμής· η μεταγενέστερη σύσταση ασφάλειας για μια έως τότε μη ασφαλισμένη απαίτηση, η οποία δεν είχε ήδη συμφωνηθεί στην αρχική συμφωνία με την οποία αναλήφθηκε η υποχρέωση εξόφλησης χρέους· η παροχή δικαιώματος έκτακτης καταγγελίας ή άλλες τροποποιήσεις που δεν προβλέπονται στην υποκείμενη σύμβαση· η παραίτηση από το δικαίωμα προβολής αμυντικών ισχυρισμών· και ενστάσεις ή αναγνώριση αμφισβητούμενων οφειλών. Στην περίπτωση ισοδύναμων παροχών, η επίκληση λόγου διάρρηξης δικαιοπραξίας θα πρέπει να είναι δυνατή μόνον εάν ο πιστωτής της άκυρης, ακυρώσιμης ή μη εκτελεστής νομικής πράξης γνώριζε κατά τον χρόνο της συναλλαγής ότι ο οφειλέτης ήταν αφερέγγυος. Στην περίπτωση τόσο της ισοδύναμης όσο και της μη ισοδύναμης παροχής, οι όροι «ικανοποίηση» και η «εξασφάλιση» της απαίτησης του αντισυμβαλλομένου θα πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, ώστε να συμπεριλαμβάνουν πράξεις όπως η σύσταση δικαιώματος συμψηφισμού ή η χορήγηση προνομιακού καθεστώτος στους πιστωτές.

(12) Οι κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ορισμένες νομικές πράξεις που συνιστούν ισοδύναμη παροχή, δηλαδή νομικές πράξεις που διενεργούνται απευθείας έναντι δίκαιου τιμήματος υπέρ των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Οι εν λόγω νομικές πράξεις έχουν ως σκοπό να υποστηριχθεί η συνήθης καθημερινή λειτουργία της επιχείρησης του οφειλέτη. Προκειμένου να μην υπόκεινται στους κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας, οι εν λόγω νομικές πράξεις θα πρέπει να έχουν συμβατικό έρεισμα και να προϋποθέτουν την άμεση εκπλήρωση των αμοιβαίων υποχρεώσεων των μερών. Επιπλέον, η παροχή και η αντιπαροχή που απορρέουν από τις εν λόγω νομικές πράξεις θα πρέπει να είναι ισοδύναμης αξίας και η αντιπαροχή θα πρέπει να προσπορίζει όφελος στον οφειλέτη και όχι σε τρίτον. Νομικές πράξεις στις οποίες δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας περιλαμβάνουν την έγκαιρη πληρωμή εμπορευμάτων, μισθών ή αμοιβών για παροχή υπηρεσιών· την πληρωμή με μετρητά ή με κάρτα για αγαθά που είναι αναγκαία για την καθημερινή λειτουργία του οφειλέτη· την παράδοση αγαθών, προϊόντων, ή υπηρεσιών έναντι αντικαταβολής· τη δημιουργία εμπράγματου δικαιώματος έναντι εκταμίευσης του δανείου ή κατά τη διάρκεια του δανείου, εάν αυτό είναι αναγκαίο, στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, για τη διατήρηση της ισοδυναμίας της αξίας παροχής και αντιπαροχής· την έγκαιρη πληρωμή δημόσιων τελών με την καταβολή τιμήματος, όπως για παράδειγμα η είσοδος σε δημόσιους χώρους ή ιδρύματα. Ωστόσο, οι κανόνες σχετικά με τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας θα πρέπει να εφαρμόζονται στη χορήγηση πίστωσης. Θα πρέπει να είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι η καταβολή μισθού σε εργαζόμενο του οφειλέτη συνιστά, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, άμεση εκπλήρωση εάν πραγματοποιείται εντός τριών μηνών από την παροχή των υπηρεσιών από τον εν λόγω εργαζόμενο.

(13) Η πληρωμή από οφειλέτη ανεξόφλητου χρέους σε τρίτο στο πλαίσιο τριμελούς σχέσης, όπως όταν μια θυγατρική εταιρεία εξοφλεί χρέος της μητρικής της εταιρείας σε τρίτο, δεν θα πρέπει να θεωρείται αυτομάτως νομική πράξη του οφειλέτη εκ χαριστικής αιτίας ή έναντι προδήλως ανεπαρκούς τιμήματος. Στις περιπτώσεις αυτές, η πληρωμή από τον οφειλέτη μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταλλάσσεται αμοιβαίως με την παροχή του τρίτου προς τη μητρική εταιρεία, η οποία ενδεχομένως έχει προσπορίσει στον οφειλέτη άμεσο ή έμμεσο πλεονέκτημα, και ο τρίτος ενδέχεται να μην είχε τη δυνατότητα να αρνηθεί την πληρωμή από τον οφειλέτη.

(14) Δεν θα πρέπει να είναι δυνατή η επίκληση του γεγονότος ότι ο πλουτισμός που προκύπτει από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη δεν είναι πλέον στην κατοχή του μέρους που ωφελήθηκε από την εν λόγω νομική πράξη («απώλεια του πλουτισμού»), εάν το εν λόγω μέρος γνώριζε τις περιστάσεις στις οποίες βασίζεται η αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας. Ωστόσο, δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία θεσπίζει ελάχιστους κανόνες για τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην επιτρέπουν στο μέρος που επωφελήθηκε από τη νομική πράξη να επικαλεστεί την απώλεια του πλουτισμού ακόμη και στις περιπτώσεις που το εν λόγω μέρος δεν γνώριζε τις περιστάσεις στις οποίες βασίζεται η αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας.

(15) Η νέα χρηματοδότηση ή η προσωρινή χρηματοδότηση που παρέχεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο στο πλαίσιο απόπειρας αναδιάρθρωσης, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια προληπτικής διαδικασίας αφερεγγυότητας δυνάμει του τίτλου ΙΙ της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]), θα πρέπει να προστατεύεται σε μεταγενέστερες διαδικασίες αφερεγγυότητας.

(16) Ως μέσο ελάχιστης εναρμόνισης, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους εθνικούς νόμους όσον αφορά το κύρος των νομικών πράξεων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας. Συνεπώς, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν αν θα θεωρούν αυτοδικαίως άκυρη τη νομική πράξη που προκαλεί βλάβη ή θα την καθιστούν ανίσχυρη ή μη εκτελεστή, ή αν οι εν λόγω νομικές πράξεις μπορούν να ακυρωθούν μόνο με δικαστική απόφαση. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας οφειλέτης θεωρείται ότι αδυνατεί να εξοφλήσει τις οφειλές του όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες. Ως εκ τούτου, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, για τον χαρακτηρισμό ενός οφειλέτη ως μη δυνάμενου να εξοφλήσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον ο εν λόγω χαρακτηρισμός προϋποθέτει ότι ο οφειλέτης δεν είναι εν γένει σε θέση να εξοφλεί τις οφειλές του όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες, πρέπει να τηρούνται τα προβλεπόμενα στο εθνικό δίκαιο.

(17) Η κύρια συνέπεια που προκύπτει όταν μια νομική πράξη καθίσταται άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή ως αποτέλεσμα αγωγής διάρρηξης δικαιοπραξίας, είναι η υποχρέωση του μέρους που επωφελείται από την εν λόγω νομική πράξη να επιστρέψει το προσποριστθέν όφελος στην πτωχευτική περιουσία. Η έννοια του «οφέλους» στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τις αποδοχές, κατά περίπτωση, και τους τόκους, σύμφωνα με την κείμενη εθνική νομοθεσία. Το όφελος θα μπορούσε να θεωρείται ότι έχει επιστραφεί είτε όταν επιστρέφεται το ίδιο το πραγματικό όφελος είτε όταν καταβάλλεται το χρηματικό ισοδύναμο του εν λόγω οφέλους, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Θα πρέπει να είναι δυνατή η άσκηση αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας κατά μεμονωμένων διαδόχων του οφειλέτη εάν, κατά τον χρόνο απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν αντικείμενο των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας, οι εν λόγω διάδοχοι γνώριζαν τις περιστάσεις στις οποίες βασίστηκαν οι αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας.

(18) Τα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη, όπως οι συγγενείς, όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ή, όταν ο οφειλέτης είναι νομική οντότητα, τα μέρη που ασκούν καθήκοντα αποφασιστικής σημασίας σε σχέση με οφειλέτη, συνήθως βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση όσον αφορά την πληροφόρηση σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη. Θα πρέπει να θεσπιστούν συμπληρωματικές εγγυήσεις με σκοπό την πρόληψη καταχρηστικών συμπεριφορών σε αυτές τις περιπτώσεις. Συνεπώς, στο πλαίσιο των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας, όταν ο αντισυμβαλλόμενος σε μια νομική πράξη η οποία είναι άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή είναι μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη, θα πρέπει να θεσπίζονται νομικά τεκμήρια σχετικά με το κατά πόσον το εν λόγω μέρος γνώριζε τις περιστάσεις στις οποίες βασίστηκαν οι αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας. Τα εν λόγω τεκμήρια θα πρέπει να είναι μαχητά και να αποσκοπούν στην αντιστροφή του βάρους της απόδειξης προς όφελος της πτωχευτικής περιουσίας. Όταν το μέρος που επωφελήθηκε από άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη έχει εν τω μεταξύ μεταβιβάσει το όφελος που αποκόμισε σε τρίτο, το χρονικό σημείο βάσει του οποίου κρίνεται εάν ένα πρόσωπο συνδέεται στενά με τον οφειλέτη θα πρέπει να είναι ο χρόνος της μεταβίβασης.

(19) Η βελτίωση των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους οι διαχειριστές αφερεγγυότητας για να προσδιορίζουν και να ανιχνεύουν τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας, είναι ουσιώδους σημασίας για τη μεγιστοποίηση της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, οι διαχειριστές αφερεγγυότητας μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται σε δημόσια μητρώα δεδομένων, ορισμένα από τα οποία έχουν δημιουργηθεί δυνάμει του δικαίου της Ένωσης και είναι διασυνδεδεμένα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως το σύστημα διασύνδεσης μητρώων επιχειρήσεων (BRIS) που αναφέρεται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]) ή το σύστημα διασύνδεσης μητρώων αφερεγγυότητας (IRI) που θεσπίστηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848. Ωστόσο, η πρόσβαση μόνο στις πληροφορίες που τηρούνται σε δημόσιες βάσεις δεδομένων συχνά δεν είναι αρκετή για τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που εντάσσονται, ή θα έπρεπε να εντάσσονται, στην πτωχευτική περιουσία. Ειδικότερα, οι διαχειριστές αφερεγγυότητας αντιμετωπίζουν πρακτικές δυσχέρειες όταν προσπαθούν να έχουν πρόσβαση σε μητρώα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος στο οποίο έχουν διοριστεί.

([9]) Οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1023/oj).

([10]) Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δίκαιου (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

(20) Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διαχειριστές αφερεγγυότητας, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, έχουν, άμεσα ή έμμεσα, πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται σε βάσεις δεδομένων μη προσβάσιμες στο κοινό.

(21) Η άμεση και απευθείας πρόσβαση σε μητρώα τραπεζικών λογαριασμών είναι συχνά αναγκαία για τη μεγιστοποίηση της αξίας των πτωχευτικών περιουσιών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες που να προβλέπουν την άμεση και απευθείας πρόσβαση από τα ορισθέντα δικαστήρια ή τις ορισθείσες διοικητικές αρχές των κρατών μελών στις πληροφορίες που τηρούνται στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών. Για τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν σε πτωχευτικές περιουσίες, καθώς και περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας, ενδέχεται να είναι αναγκαία η πρόσβαση όχι μόνο στις πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών του οφειλέτη, αλλά και στις πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών τρίτων, όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι οι εν λόγω τρίτοι έχουν επωφεληθεί από άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές νομικές πράξεις. Τα κράτη μέλη που παρέχουν πρόσβαση σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών μέσω κεντρικών ηλεκτρονικών συστημάτων ανάκτησης δεδομένων θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρχή που διαχειρίζεται τα συστήματα ανάκτησης κοινοποιεί τα αποτελέσματα της αναζήτησης στα ορισθέντα δικαστήρια ή τις ορισθείσες διοικητικές αρχές αμέσως και χωρίς να επεμβαίνει σε αυτά.

(22) Προκειμένου να γίνεται σεβαστό το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του δικαιώματος στην ιδιωτικότητα, απευθείας και άμεση πρόσβαση στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών θα πρέπει να χορηγείται σε δικαστήρια ή σε διοικητικές αρχές που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη για τον σκοπό αυτό. Ως εκ τούτου, οι διαχειριστές αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται στα εν λόγω μητρώα τραπεζικών λογαριασμών έμμεσα, υποβάλλοντας αίτημα στα ορισθέντα δικαστήρια ή τις ορισθείσες διοικητικές αρχές του κράτους μέλους όπου διορίστηκαν προκειμένου να έχουν πρόσβαση στα μητρώα και να πραγματοποιούν αναζητήσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να ορίζουν τα ίδια δικαστήρια ή διοικητικές αρχές για τους σκοπούς της πρόσβασης σε μητρώα τραπεζικών λογαριασμών σε εγχώριο και διασυνοριακό επίπεδο μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων τραπεζικών λογαριασμών που αναφέρεται στην οδηγία (ΕΕ) 2024/1640 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11]) (BARIS). Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να προβλέπουν ότι οι προϋποθέσεις πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών θα πρέπει να επαληθεύονται από δικαστήρια ή αρχές που δεν είναι τα δικαστήρια ή οι αρχές που ορίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Η πρόσβαση σε πληροφορίες θα πρέπει να παρέχεται μόνον κατά περίπτωση, όταν αυτό είναι σκόπιμο στο πλαίσιο συγκεκριμένης διαδικασίας αφερεγγυότητας με σκοπό τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, καθώς και περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας. Ωστόσο, δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία θεσπίζει ελάχιστους κανόνες, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν κανόνες που προβλέπουν τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης και αναζήτησης από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας στα εθνικά τους μητρώα τραπεζικών λογαριασμών και στα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων. Στις περιπτώσεις που οι διαχειριστές αφερεγγυότητας έχουν απευθείας πρόσβαση και μπορούν να διενεργούν απευθείας αναζητήσεις, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να ορίζουν δικαστήρια ή αρχές για τους σκοπούς της πρόσβασης και της αναζήτησης στα οικεία εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή στα οικεία ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων, αλλά παραμένουν υποχρεωμένα να ορίζουν δικαστήρια ή αρχές για την πρόσβαση και τις αναζητήσεις μέσω του BARIS.

(23) Η οδηγία (ΕΕ) 2024/1640 προβλέπει ότι οι κεντρικοί αυτοματοποιημένοι μηχανισμοί, όπως τα κεντρικά μητρώα ή τα κεντρικά ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων, πρέπει να διασυνδέονται μέσω του BARIS, το οποίο θα αναπτυχθεί από την Επιτροπή, η οποία θα έχει και την ευθύνη της λειτουργίας του. Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη σημασία των υποθέσεων αφερεγγυότητας με διασυνοριακές επιπτώσεις και τη σημασία των σχετικών χρηματοοικονομικών πληροφοριών για τον σκοπό της μεγιστοποίησης της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας σε διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές θα πρέπει να μπορούν να έχουν πρόσβαση και να διενεργούν αναζητήσεις στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών άλλων κρατών μελών απευθείας μέσω του BARIS.

(24) Η πρόσβαση των δικαστηρίων ή των διοικητικών αρχών που ορίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σε διασυνοριακό επίπεδο μέσω του BARIS βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, η οποία απορρέει από τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των αρχών που αναγνωρίζονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στον Χάρτη, καθώς και των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των αρχών που προβλέπονται στο διεθνές δίκαιο και στις διεθνείς συμφωνίες στις οποίες η Ένωση ή όλα τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, και στα συντάγματα των κρατών μελών, στους αντίστοιχους τομείς εφαρμογής τους. Η εξουσία πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών μέσω του BARIS όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να ασκείται σύμφωνα με την ενωσιακή και την εθνική νομοθεσία, καθώς και τις εθνικές δικονομικές εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

([11]) Οδηγία (ΕΕ) 2024/1640 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2024, σχετικά με τους μηχανισμούς που πρέπει να συγκροτήσουν τα κράτη μέλη για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τους σκοπούς της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 και για την τροποποίηση και την κατάργηση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (ΕΕ L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

(25) Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκτώνται από ορισθέντα δικαστήρια ή ορισθείσες διοικητικές αρχές ή από διαχειριστές αφερεγγυότητας βάσει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνον όταν αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό για τον σκοπό του προσδιορισμού και της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία σε εν εξελίξει διαδικασία αφερεγγυότητας, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες για την προστασία των δεδομένων.

(26) Η οδηγία (ΕΕ) 2024/1640 διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα με έννομο συμφέρον έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο, σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων. Για τους σκοπούς της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο εν εξελίξει διαδικασιών αφερεγγυότητας, θα πρέπει να παρέχεται εγκαίρως στους διαχειριστές αφερεγγυότητας πρόσβαση σε συγκεκριμένες κατηγορίες πληροφοριών σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο που τηρούνται στα διασυνδεδεμένα κεντρικά μητρώα πραγματικών δικαιούχων, όπως το όνομα, ο μήνας και το έτος γέννησης, η χώρα διαμονής και η ιθαγένεια του πραγματικού δικαιούχου, καθώς επίσης και το είδος και η έκταση των δικαιωμάτων που αυτός κατέχει.

(27) Για να διασφαλιστεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να ανιχνεύονται αποτελεσματικά στο πλαίσιο διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να χορηγείται στους διαχειριστές αφερεγγυότητας ταχεία πρόσβαση σε εθνικά μητρώα και βάσεις δεδομένων, ακόμη και αν τα εν λόγω μητρώα βρίσκονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο διορίστηκε ο διαχειριστής αφερεγγυότητας. Η πρόσβαση θα πρέπει να παρέχεται χωρίς τη συμμετοχή ενδιάμεσου δικαστηρίου ή αρχής, πράγμα που θα επιτρέπει στους διαχειριστές αφερεγγυότητας να επικοινωνούν απευθείας με τις οντότητες που διαχειρίζονται ή διατηρούν τα οικεία εθνικά μητρώα ή βάσεις δεδομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα απευθείας αναζήτησης από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας στα σύνολα δεδομένων που περιέχονται στα εν λόγω μητρώα ή βάσεις δεδομένων. Οι προϋποθέσεις πρόσβασης που ισχύουν για τους διαχειριστές αφερεγγυότητας που έχουν διοριστεί σε άλλο κράτος μέλος δεν θα πρέπει να είναι πιο επαχθείς από εκείνες που ισχύουν για τους εγχώριους διαχειριστές αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εφαρμόζουν διαφορετικές προϋποθέσεις πρόσβασης αποκλειστικά και μόνον επειδή ο αιτών είναι διαχειριστής αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί σε άλλο κράτος μέλος. Οι διαδικαστικές πτυχές της παραλαβής και της αποδοχής των αιτήσεων που υποβάλλονται από διαχειριστές αφερεγγυότητας, όπως η γλώσσα της διαδικασίας ή η επαλήθευση των προϋποθέσεων πρόσβασης, θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρούνται τα μητρώα και οι βάσεις δεδομένων.

(28) Προκειμένου να θεσπιστεί ένα αποτελεσματικό και συνεκτικό σύστημα για την εκτέλεση των οφειλών κατά των περιουσιακών στοιχείων των οφειλετών, είναι σημαντικό να αποτραπεί το ενδεχόμενο οι οφειλέτες να αποκρύπτουν τα περιουσιακά τους στοιχεία, μεταξύ άλλων μέσω της απόκτησης χρηματοπιστωτικών μέσων, όπως κινητές αξίες. Οι διαφορές μεταξύ των εθνικών συστημάτων διακανονισμού, καθώς και τα διαφορετικά είδη και χαρακτηριστικά των χρηματοπιστωτικών μέσων, ενδέχεται να δημιουργήσουν δυσχέρειες όσον αφορά την πρόσβαση στα αρχεία και τον προσδιορισμό του τελικού πραγματικού δικαιούχου ενός χρηματοπιστωτικού μέσου. Ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από το είδος του μητρώου, της βάσης δεδομένων ή άλλης πηγής πληροφοριών που χρησιμοποιεί ένα κράτος μέλος, είναι αναγκαίο τα κράτη μέλη να διαθέτουν πλαίσιο για τη διευκόλυνση του προσδιορισμού και της ανίχνευσης των ιδιοκτητών χρηματοπιστωτικών μέσων, καθιστώντας τα εν λόγω εθνικά μητρώα και τις βάσεις δεδομένων προσβάσιμα κατόπιν αιτήματος.

(29) Στο πλαίσιο της εκκαθάρισης λόγω αφερεγγυότητας, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να επιτρέπουν τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης μέσω της πώλησης της επιχείρησης ή τμήματος αυτής ως επιχείρησης σε λειτουργία. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «πώληση επιχείρησης σε λειτουργία» νοείται η μεταβίβαση μιας επιχείρησης, εν όλω ή εν μέρει, σε αποκτώντα κατά τρόπο ώστε η εν λόγω επιχείρηση, ή ένα αρκούντως σημαντικό μέρος αυτής, να μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί ως οικονομικά παραγωγική μονάδα. Δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει την πώληση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης κατά τμήματα («τμηματική εκκαθάριση»).

(30) Γενικώς θεωρείται ότι η πώληση μιας επιχείρησης ή τμήματος αυτής, ως επιχείρησης σε λειτουργία παρέχει δυνατότητα για ανάκτηση υψηλότερης αξίας κατά την εκκαθάριση έναντι της τμηματικής εκκαθάρισής της. Προκειμένου να προωθηθεί η πώληση μιας επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να προβλέπουν διαδικασία μέσω της οποίας ο οφειλέτης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, με τη βοήθεια ή υπό την επίβλεψη επόπτη, δύναται να αναζητήσει ενδιαφερόμενους αποκτώντες και να προετοιμάσει την προσυμφωνημένη πώληση επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία («διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού») πριν από την επίσημη έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης που υπόκειται στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού μπορούν τότε να ρευστοποιηθούν ταχύτατα, λίγο μετά την επίσημη έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει ελάχιστα πρότυπα για τις διαδικασίες προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, επιτρέποντας παράλληλα στα κράτη μέλη να προσαρμόζουν τα εν λόγω πρότυπα στην κείμενη εθνική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία πώλησης είναι δίκαιη, ο επόπτης θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τον οφειλέτη και από οποιοδήποτε μέρος συνδέεται στενά με αυτόν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να προβλέπουν πρόσθετες απαιτήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του επόπτη από τους μετόχους/εταίρους ή τους πιστωτές. Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει να περιλαμβάνει δύο στάδια, το προπαρασκευαστικό στάδιο και το στάδιο εκκαθάρισης.

(31) Το προπαρασκευαστικό στάδιο θα πρέπει να αποσκοπεί στην εξεύρεση κατάλληλου αγοραστή για την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής και θα πρέπει να είναι εμπιστευτικό, τουλάχιστον όσον αφορά την εξεύρεση κατάλληλου αγοραστή. Το στάδιο εκκαθάρισης θα πρέπει να αποσκοπεί στην έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, καθώς και στη διανομή του προϊόντος της πώλησης στους πιστωτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Το στάδιο εκκαθάρισης θα πρέπει να εκκινεί με απόφαση δικαστικής αρχής ή οποιουδήποτε άλλου οργάνου που είναι αρμόδιο για την επίσημη έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του εθνικού δικαίου, η οποία συχνά οδηγεί στην εκκαθάριση του οφειλέτη. Ο οφειλέτης δεν θα πρέπει να αποκλείεται από τη συνέχιση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας στο εναπομένον μέρος της επιχείρησής του μετά τη λήξη του σταδίου εκκαθάρισης. Το στάδιο εκκαθάρισης θα πρέπει να διεκπεραιώνεται μέσω διαδικασιών αφερεγγυότητας εκτός των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης. Στα κράτη μέλη στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848, το στάδιο εκκαθάρισης θα πρέπει να διεκπεραιώνεται μέσω των διαδικασιών αφερεγγυότητας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α του εν λόγω κανονισμού, εκτός των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης.

(32) Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δεν θα πρέπει να θίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των εκπροσώπων των εργαζομένων. Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει να διέπεται από νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις και θα πρέπει να νοείται ως διαδικασία κατά την οποία η μεταβίβαση του συνόλου ή τμήματος μιας επιχείρησης προετοιμάζεται με τη συνδρομή επόπτη υπό την επίβλεψη του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής, πριν από την επίσημη έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινείται με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Μολονότι πρωταρχικός σκοπός της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού είναι να καταστήσει δυνατή την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη μέσω της πώλησης του συνόλου ή τμήματος της εγκατάστασης ως εγκατάστασης σε λειτουργία στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας ώστε να ικανοποιηθούν στον μέγιστο δυνατό βαθμό οι απαιτήσεις όλων των πιστωτών, μπορεί επίσης να υπηρετήσει τον σκοπό της διατήρησης της απασχόλησης.

(33) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την οδηγία 2001/23/ΕΚ. Υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα της απόφασης της 28ης Απριλίου 2022 στην υπόθεση C-237/20, Federatie Nederlandse Vakbeweging ([12]), το στάδιο της εκκαθάρισης καλύπτεται από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ, όταν πρωταρχικός στόχος της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού είναι η ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών στον μέγιστο δυνατό βαθμό, με παράλληλη διατήρηση όσο το δυνατόν περισσότερων θέσεων απασχόλησης.

(34) Η θέσπιση διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε περιορισμούς των εξουσιών των διαχειριστών αφερεγγυότητας ή της δυνατότητας πώλησης της επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του εθνικού δικαίου.

(35) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τις διαδικασίες προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δεν αντικαθιστούν τους εθνικούς ουσιαστικούς κανόνες, ιδίως όσον αφορά την κατάταξη των απαιτήσεων των πιστωτών, τη διανομή του προϊόντος της πώλησης, τη φύση, το εύρος και τη μορφή της συμμετοχής των πιστωτών ή την αμοιβή του διαχειριστή αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση που δικαστήριο ή αρμόδια αρχή δεν εγκρίνει την πώληση επιχείρησης ή τμήματος αυτής όπως προτείνεται από τον επόπτη, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να κινούνται σύμφωνα με την κείμενη εθνική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Η έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης υπόκειται στις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως η ύπαρξη λόγου για την έναρξη τέτοιας διαδικασίας.

(36) Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να έχει εφαρμογή σε οφειλέτες που είναι νομικά πρόσωπα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού σε φυσικά πρόσωπα που είναι επιχειρηματίες.

(37) Οι οφειλέτες θα πρέπει να μπορούν να τύχουν προσωρινής αναστολής των ατομικών διώξεων. Η αναστολή θα πρέπει να είναι διαθέσιμη είτε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είτε στο πλαίσιο άλλου είδους διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά την οποία ο οφειλέτης διατηρεί πλήρως, ή τουλάχιστον εν μέρει, τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων του και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής του και μπορεί να συνεχιστεί και να ολοκληρωθεί η πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, ως επιχείρησης σε λειτουργία. Όταν η αναστολή καθίσταται διαθέσιμη κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, θα πρέπει να είναι διαθέσιμη υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 και στην εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

([12]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2022, Federatie Nederlandse Vakbeweging, C-237/20, ECLI:EU:C:2022:321.

(38) Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η καλύτερη προσφορά που λαμβάνεται κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου υποβάλλεται είτε στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή για τη χορήγηση άδειας είτε στους πιστωτές για έγκριση. Ο επόπτης θα πρέπει να αξιολογεί και να δηλώνει κατά πόσον η τμηματική εκκαθάριση θα έχει ως αποτέλεσμα ανάκτηση μεγαλύτερης αξίας για τους πιστωτές από την αγοραία τιμή που μπορεί να επιτευχθεί μέσω της πώλησης της επιχείρησης ή τμήματος αυτής, ως επιχείρησης σε λειτουργία. Η αξία μιας επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα είναι μεγαλύτερη από την αξία της τμηματικής εκκαθάρισής της, διότι βασίζεται στην υπόθεση ότι η επιχείρηση θα συνεχίσει τη δραστηριότητά της με την ελάχιστη δυνατή διατάραξη, θα διατηρήσει την εμπιστοσύνη των πιστωτών, των μετόχων/εταίρων και των πελατών της και θα συνεχίσει να παράγει εισόδημα. Δεν θα πρέπει να επιβαρύνονται αδικαιολόγητα ο επόπτης και η διαδικασία και, ειδικότερα, δεν θα πρέπει να απαιτείται πλήρης αποτίμηση κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της διαδικασίας, εκτός εάν ο υποψήφιος αγοραστής είναι μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να υποχρεώνουν τον επόπτη να λαμβάνει υπόψη άλλα στοιχεία εκτός της τιμής, συμπεριλαμβανομένου του δημόσιου συμφέροντος ή της βιωσιμότητας μιας επιχείρησης. Ωστόσο, θα πρέπει να εφαρμόζεται απαίτηση επιβολής αυξημένου ελέγχου όταν η προσφορά που θεωρείται η καλύτερη υποβάλλεται από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να υποχρεώνουν τον επόπτη να επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η προσφορά που προσδιορίζεται ως η καλύτερη δεν θέτει τους πιστωτές σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρίσκονταν αν υπάγονταν σε εναλλακτικό μηχανισμό αντιμετώπισης της αφερεγγυότητας του οφειλέτη. Ο επόπτης θα πρέπει να τεκμηριώνει την προετοιμασία της διαδικασίας πώλησης, ώστε να παρέχει κατάλληλη βάση για την κατακύρωση ή την έγκριση της καλύτερης προσφοράς.

(39) Το προπαρασκευαστικό στάδιο θα πρέπει να έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν μέγιστη διάρκεια που μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της αναστολής των ατομικών διώξεων που προβλέπεται στην οδηγία (ΕΕ) 2019/1023. Όταν καθίσταται προφανές κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο ότι οι στόχοι του μηχανισμού προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δεν μπορούν να επιτευχθούν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν την περάτωση της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Τέτοιες καταστάσεις ενδέχεται να προκύψουν όταν ο οφειλέτης δεν συνεργάζεται με τον επόπτη ή δεν ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο. Μια άλλη τέτοια κατάσταση προκύπτει όταν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική πώλησης της επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία, για παράδειγμα όταν τα βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη είναι ελλιπή ή ανεπαρκή σε τέτοιο βαθμό ώστε να καθίσταται αδύνατη η εξακρίβωση της επιχειρηματικής και χρηματοοικονομικής του κατάστασης. Επιπλέον, όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει ότι η διαδικασία πώλησης που διεξάγεται κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και σύμφωνη με τα πρότυπα της αγοράς, οι πράξεις του οφειλέτη που δεν συνάδουν με τις εν λόγω απαιτήσεις μπορούν να θεωρηθούν ως παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι, ακόμη και αν ο οφειλέτης δεν συνεργάζεται με τον επόπτη ή δεν ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια, όταν η συνέχιση του προπαρασκευαστικού σταδίου είναι προς το γενικό συμφέρον των πιστωτών, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή έχουν τη δυνατότητα να περιορίσουν τα δικαιώματα του οφειλέτη να διαχειρίζεται την επιχείρησή του σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο περί αφερεγγυότητας, με σκοπό την περάτωση της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

(40) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μια επιχείρηση πωλείται στην καλύτερη δυνατή τιμή στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η διαδικασία πώλησης κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο διεξάγεται σύμφωνα με υψηλά πρότυπα όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα, τη διαφάνεια και τη δίκαιη μεταχείριση. Άλλως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να προβλέπουν ότι, μετά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης ή την παρουσίαση του προτεινόμενου πλειοδότη, διεξάγεται δημόσιος πλειστηριασμός για την επιλογή της καλύτερης προσφοράς ή ότι εγκρίνεται από τους πιστωτές η προσφορά που προτείνει ο επόπτης. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν αν η έγκριση των πιστωτών παρέχεται από τη γενική συνέλευση των πιστωτών ή από την επιτροπή πιστωτών.

(41) Δεν απαγορεύεται να προβλέπουν τα κράτη μέλη ότι το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή που διαπιστώνει ότι η διαδικασία πώλησης δεν είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και σύμφωνη με τα πρότυπα της αγοράς δύναται να αποφασίσει να προχωρήσει σε δημόσιο πλειστηριασμό κατά τη διάρκεια του σταδίου εκκαθάρισης ή σε τμηματική εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη σε διαδικασία αφερεγγυότητας κινηθείσας στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

(42) Είναι αναγκαίο όλοι οι πιστωτές με απαιτήσεις έναντι του αφερέγγυου οφειλέτη να έχουν το δικαίωμα συμμετοχής στο στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να μπορούν να καταγράφονται, να εξετάζονται και να ικανοποιούνται δεόντως σύμφωνα με το εφαρμοστέο πλαίσιο αφερεγγυότητας.

(43) Στα συστήματα αφερεγγυότητας που βασίζονται στην αρχή της αυτονομίας των πιστωτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι εναπόκειται στη γενική συνέλευση των πιστωτών ή στην επιτροπή πιστωτών να επιτρέπουν την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

(44) Αν ένα κράτος μέλος επιλέξει να θεσπίσει υψηλά πρότυπα για το προπαρασκευαστικό στάδιο, ο επόπτης ή, εφόσον και στον βαθμό που τα κράτη μέλη το αποφασίσουν, ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του θα πρέπει να έχει την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι η διαδικασία πώλησης είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και ότι συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς. Προκειμένου να πληρούνται τα πρότυπα της αγοράς, η διαδικασία πώλησης θα πρέπει να είναι συμβατή με τους συνήθεις κανόνες και την πρακτική στον τομέα των συγχωνεύσεων και εξαγορών στο εκάστοτε κράτος μέλος, τα ενδεχομένως ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να προσκαλούνται να συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης, οι ίδιες πληροφορίες θα πρέπει να κοινοποιούνται στους πιθανούς αγοραστές ώστε να έχουν τη δυνατότητα άσκησης του καθήκοντος επιμέλειας, και οι προσφορές θα πρέπει να παραλαμβάνονται από τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω δομημένης διαδικασίας.

(45) Όταν διενεργείται δημόσιος πλειστηριασμός πριν ή μετά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης, η προσφορά που έχει επιλεγεί από τον επόπτη κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως αρχική προσφορά [«κατώτατη προσφορά ασφαλείας» (stalking horse)] για τους σκοπούς του πλειστηριασμού. Κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, ο οφειλέτης θα πρέπει να μπορεί να προσφέρει κίνητρα στον προσφέροντα της κατώτατης προσφοράς ασφαλείας, συμφωνώντας, ιδίως, σε επιστροφές δαπανών ή αποζημίωση λόγω ακύρωσης συναλλαγής στην περίπτωση επιλογής καλύτερης προσφοράς μέσω του δημόσιου πλειστηριασμού. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα κίνητρα αυτά είναι αναλογικά και δεν αποτρέπουν άλλους δυνητικά ενδιαφερόμενους προσφέροντες από τη συμμετοχή στον δημόσιο πλειστηριασμό.

(46) Ο επόπτης θα πρέπει να τεκμηριώνει και να συντάσσει έκθεση για κάθε στάδιο της διαδικασίας πώλησης. Τα εν λόγω έγγραφα και εκθέσεις θα πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα εγκαίρως σε ψηφιακή μορφή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο επόπτης υπόκειται στις ίδιες απαιτήσεις εμπιστευτικότητας με τον διαχειριστή αφερεγγυότητας.

(47) Για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο υποτίμησης της αξίας μιας επιχείρησης απλώς και μόνο λόγω του ότι έχει υπαχθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι επιχειρησιακοί αντισυμβαλλόμενοι, όπως οι προμηθευτές ή οι πελάτες του οικείου οφειλέτη, αναλαμβάνονται από τον αποκτώντα και δεν επηρεάζονται από τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Ως εκ τούτου, η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα πρόωρη καταγγελία συμβάσεων των οποίων οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν ακόμη εκπληρώσει ορισμένες υποχρεώσεις και οι οποίες είναι αναγκαίες για τη συνέχιση της επιχείρησης. Η πρόωρη καταγγελία θα υπονόμευε αδικαιολόγητα την αξία της επιχείρησης ή τμήματος αυτής που προορίζεται να πωληθεί μέσω της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Συνεπώς, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι τέτοιες συμβάσεις εκχωρούνται στον αποκτώντα την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής ακόμη και χωρίς ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη να συναινεί στην εκχώρηση. Ωστόσο, ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις στις οποίες δεν μπορεί ευλόγως να αναμένεται η μεταβίβαση ορισμένων υποχρεώσεων που απορρέουν από τέτοιες συμβάσεις, όπως όταν ο αποκτών είναι ανταγωνιστής του αντισυμβαλλομένου στη σύμβαση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι για την εκχώρηση συμβατικών υποχρεώσεων απαιτείται η συναίνεση του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη, ανάλογα με το είδος της σύμβασης, τη φύση των μερών ή τα συμφέροντα της οικείας επιχείρησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν τη συναίνεση του δικαιοδόχου για την καταγγελία συμβάσεων που αφορούν άδειες εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, των οποίων οφειλέτης είναι ο δικαιοπάροχος, καθώς η προστασία των δικαιωμάτων αυτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του δικαιοπαρόχου ενθαρρύνει τις επενδύσεις για την ανάπτυξη τέτοιων δικαιωμάτων.

(48) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την αυτόματη εκχώρηση συμβάσεων στον αποκτώντα δεν θίγουν το δικαίωμα του αντισυμβαλλομένου να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με τους όρους της, ούτε το δικαίωμα του αντισυμβαλλομένου να κάνει χρήση των μέτρων που προβλέπει το εφαρμοστέο δίκαιο των συμβάσεων και τα οποία αποσκοπούν στη διασφάλιση της σύμφωνης με τον νόμο εκπλήρωσης της υποχρέωσης από τον οφειλέτη σε περιπτώσεις μη εκτέλεσης ή πλημμελούς εκτέλεσης, όπως το δικαίωμα του αντισυμβαλλομένου να απαιτήσει εμπράγματες ασφάλειες ή καταθέσεις ή το δικαίωμα επίσχεσης πριν ή μετά την εκχώρηση.

(49) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν πρόσθετη εγγύηση για την προστασία των έννομων συμφερόντων του αντισυμβαλλομένου, παρέχοντας στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης με προθεσμία προειδοποίησης τουλάχιστον τριών μηνών, σε περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος θα υφίστατο αδικαιολόγητη βλάβη από την υποχρέωση να συνεχίσει την εκτέλεση της σύμβασης έως τη νωρίτερη ημερομηνία κατά την οποία θα μπορούσε να καταγγείλει τη σύμβαση βάσει του εθνικού δικαίου. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες σχετικά με το βάρος απόδειξης όσον αφορά την αθέμιτη βλάβη βάσει του εθνικού δικαίου.

(50) Προκειμένου να αυξηθεί η ελκυστικότητα των συμφωνιών σχετικά με περιουσιακά στοιχεία για τους δυνητικούς αγοραστές και, ως εκ τούτου, να επιτευχθούν υψηλότερες τιμές στις πωλήσεις επιχειρήσεων σε λειτουργία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι αγοραστές αποκτούν τις επιχειρήσεις ελεύθερες και απαλλαγμένες από χρέη και βάρη. Ως εκ τούτου, οι απαιτήσεις των πιστωτών θα πρέπει να ικανοποιούνται από το προϊόν της πώλησης και να μην προβάλλονται απευθείας κατά του αγοραστή μιας επιχείρησης. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από εκκρεμείς συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας που μεταβιβάζονται στον αγοραστή, για παράδειγμα υποχρεώσεις σχετιζόμενες με τυχόν επαγγελματικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα που μεταβιβάζονται στον αποκτώντα, συνεχίζουν να βαρύνουν τον αποκτώντα. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ κανόνες που προβλέπουν ότι η συμπεριφορά του οφειλέτη λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση της ευθύνης του αποκτώντος για αποζημίωση, εφόσον η συμπεριφορά αυτή δύναται να καταλογιστεί στον αποκτώντα σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Οι κανόνες αυτοί μπορούν να εφαρμόζονται σε ζημίες που καλύπτονται από το περιβαλλοντικό δίκαιο ή σε ζημίες που συνδέονται με την κυριότητα ή τον έλεγχο ορισμένων περιουσιακών στοιχείων.

(51) Η απόσβεση των εμπράγματων ασφαλειών ή άλλων βαρών επί περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην επιχείρηση του οφειλέτη θα πρέπει να διέπεται από το εθνικό δίκαιο. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους απαιτεί ρητή συναίνεση του κατόχου των εμπράγματων ασφαλειών για την απόσβεση τέτοιας ασφάλειας, τα οικεία κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν παρέκκλιση από την εν λόγω απαίτηση, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχος δεν αντιτίθεται στην εν λόγω απόσβεση.

(52) Η καλύτερη προσφορά δεν θα πρέπει να αποκλείεται από το προπαρασκευαστικό στάδιο απλώς και μόνο επειδή υποβάλλεται από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Τα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν προσφορά και, σε περίπτωση που η προσφορά τους γίνει δεκτή, να αποκτούν την επιχείρηση ελεύθερη και απαλλαγμένη από οποιοδήποτε βάρος. Ωστόσο, η επιλεξιμότητα των στενά συνδεόμενων μερών για υποβολή προσφορών θα πρέπει να υπόκειται σε ενισχυμένο έλεγχο της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Η παροχή ίσων ευκαιριών σε άλλους προσφέροντες, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες και τη διασφάλιση της συμμετρίας των πληροφοριών, διευκολύνει μια ταχεία και αποτελεσματική διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού και δίνει σε άλλους προσφέροντες τη δυνατότητα να καταρτίσουν τις προσφορές τους.

(53) Όταν η προσφορά που έχει υποβληθεί από μέρος το οποίο συνδέεται στενά με τον οφειλέτη θεωρείται η καλύτερη προσφορά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετες εγγυήσεις για την έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής. Οι εγγυήσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν την υποχρέωση του αποκτώντος να διασφαλίζει τη συνέχιση των δραστηριοτήτων για ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα ή τη διατήρηση συμβάσεων εργασίας.

(54) Η δυνατότητα άσκησης δικαιωμάτων προτίμησης στη διάρκεια διαδικασίας πώλησης θα προκαλούσε στρέβλωση του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Ενδέχεται να μην υποβάλουν προσφορά δυνητικοί προσφέροντες εάν οι προσφορές αυτές είναι δυνατόν να απορριφθούν από τους κατόχους δικαιωμάτων κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, ανεξαρτήτως του χρόνου και των πόρων που θα επενδύονταν ή της οικονομικής αξίας των εν λόγω προσφορών. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι επιλεγόμενες προσφορές αντικατοπτρίζουν τις καλύτερες τιμές στην αγορά, δεν θα πρέπει να παρέχονται δικαιώματα προτίμησης στους προσφέροντες, ούτε να ασκούνται τέτοιου είδους δικαιώματα στη διάρκεια του σταδίου εκκαθάρισης. Οι κάτοχοι δικαιωμάτων προτίμησης που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει, αντί να κάνουν χρήση του προτιμησιακού τους δικαιώματος, να κληθούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία υποβολής προσφορών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν την άσκηση των εκ του νόμου προβλεπόμενων δικαιωμάτων προτίμησης που δεν επηρεάζονται από την αφερεγγυότητα του οφειλέτη.

(55) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν στους εμπραγμάτως ασφαλισμένους πιστωτές να συμμετέχουν σε διαδικασία υποβολής προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού προσφέροντας το ποσό των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεών τους ως τίμημα για την αγορά των περιουσιακών στοιχείων επί των οποίων κατέχουν ασφάλεια [«προσφορά ασφαλισμένων απαιτήσεων» (credit-bidding)]. Η μέθοδος προσφοράς ασφαλισμένων απαιτήσεων δεν θα πρέπει, ωστόσο, να χρησιμοποιείται κατά τρόπο ώστε να παρέχει στους εμπραγμάτως ασφαλισμένους πιστωτές αθέμιτο πλεονέκτημα κατά τη διαδικασία υποβολής προσφορών, όπως όταν το ποσό της εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαίτησής τους έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη υπερβαίνει την αγοραία αξία της επιχείρησης του εν λόγω οφειλέτη. Επομένως, ο εμπραγμάτως ασφαλισμένος πιστωτής δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλει προσφορά για ολόκληρο το ποσό μιας απαίτησης κατά της επιχείρησης του οφειλέτη, όταν η επιχείρηση είναι αξίας μικρότερης από το ποσό της εν λόγω απαίτησης, ούτως ώστε να αποτρέπεται η συμμετοχή δυνητικών ανταγωνιστών στη διαδικασία υποβολής προσφορών. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιορίσει το ποσό που μπορεί να προσφέρει ένας πιστωτής στην περίπτωση ανεπαρκώς εξασφαλισμένων απαιτήσεων. Στις περιπτώσεις αυτές, ο εμπραγμάτως ασφαλισμένος πιστωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει προσφορά μόνο για ποσό συμψηφιζόμενο με την τιμή αγοράς, χωρίς να υπερβαίνει την αγοραία αξία της επιχείρησης. Ο περιορισμός της δυνατότητας του πιστωτή να υποβάλει προσφορά για τη συνολική αξία μιας εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαίτησης δεν σημαίνει ότι η απαίτηση αυτή χάνει την εμπράγματη ασφάλειά της επί του τμήματος της απαίτησης που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στη διαδικασία υποβολής προσφορών.

(56) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, και ιδίως τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ([13]), ούτε δημιουργεί εμπόδια για τα κράτη μέλη στην επιβολή των εθνικών συστημάτων ελέγχου συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων. Κατά την επιλογή της καλύτερης προσφοράς, ο επόπτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη τους κανονιστικούς κινδύνους που ενέχουν οι προσφορές οι οποίες απαιτούν έγκριση των αρχών ανταγωνισμού και θα πρέπει να μπορεί να διαβουλεύεται με τις εν λόγω αρχές σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες. Η αποκάλυψη πληροφοριών από την αρχή ανταγωνισμού δεν θα πρέπει να αντιβαίνει στους εθνικούς κανόνες για την προστασία του εμπορικού απορρήτου. Θα πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί ευθύνη των προσφερόντων η παροχή όλων των αναγκαίων πληροφοριών για την εκτίμηση των εν λόγω κινδύνων και η έγκαιρη επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές ανταγωνισμού με στόχο τον μετριασμό τους. Προκειμένου να αυξηθεί η πιθανότητα επιτυχούς έκβασης της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, όταν υπάρχει προσφορά που ενέχει τέτοιους κινδύνους, ο επόπτης ή ο οφειλέτης θα πρέπει να υποχρεούται να ασκεί τον ρόλο του με τρόπο που να διευκολύνει την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.

(57) Οι διευθυντές επιβλέπουν τη διαχείριση των υποθέσεων μιας εταιρείας και διαθέτουν την καλύτερη εποπτεία της οικονομικής κατάστασής της. Συνεπώς, οι διευθυντές είναι από τους πρώτους που συνειδητοποιούν κατά πόσον μια εταιρεία είναι αφερέγγυα. Η καθυστερημένη υποβολή αίτησης πτώχευσης από τους διευθυντές ενδέχεται να οδηγήσει σε χαμηλότερες τιμές ανάκτησης για τους πιστωτές. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν το καθήκον των διευθυντών να υποβάλλουν αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός καθορισμένης προθεσμίας. Στο πλαίσιο της υποχρέωσης αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να ορίζουν την αφερεγγυότητα διαφορετικά από το γεγονός που ενεργοποιεί τη διαδικασία αφερεγγυότητας. Όταν ένα κράτος μέλος έχει περισσότερα του ενός κατώτατα όρια αφερεγγυότητας, εναπόκειται στο εν λόγω κράτος μέλος να καθορίσει ποιο από τα εν λόγω κατώτατα όρια ενεργοποιεί την υποχρέωση υποβολής αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να ορίσουν τα πρόσωπα τα οποία θεωρείται ότι ασκούν διευθυντικά καθήκοντα, λαμβάνοντας υπόψη το εύρος των αρμοδιοτήτων που ενδέχεται να έχουν ορισμένα πρόσωπα ή φορείς όσον αφορά τις αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση εταιρειών.

(58) Η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να υποβάλλεται εντός καθορισμένης προθεσμίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η εν λόγω προθεσμία δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία οι διευθυντές έλαβαν γνώση ή αναμένεται ευλόγως να έχουν λάβει γνώση ότι η εταιρεία είναι αφερέγγυα. Εάν η εταιρεία ανακτήσει τη φερεγγυότητά της πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, αλλά στη συνέχεια καταστεί εκ νέου αφερέγγυα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι τίθεται νέα προθεσμία υπολογιζόμενη από την εν λόγω χρονική στιγμή.

(59) Όταν μια εταιρεία καθίσταται αφερέγγυα, η προστασία του γενικού συνόλου των πιστωτών μπορεί να επιτευχθεί με διάφορους τρόπους. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι η υποχρέωση των διευθυντών να ζητήσουν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να εκπληρωθεί με την ενημέρωση του κοινού για την αφερεγγυότητα της εταιρείας μέσω καταχώρισης σε δημόσιο μητρώο, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι πιστωτές είναι σε θέση να υποβάλουν αίτηση για διαδικασία αφερεγγυότητας. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να αναστείλουν την υποχρέωση των διευθυντών να ζητήσουν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, εάν οι διευθυντές λάβουν μέτρα με σκοπό την προστασία των συμφερόντων του γενικού συνόλου των πιστωτών και τα μέτρα αυτά εξασφαλίζουν επίπεδο προστασίας του γενικού συνόλου των πιστωτών ισοδύναμο με εκείνο που παρέχει η υποβολή αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, μέτρα που λαμβάνονται από τους ιδιοκτήτες της εταιρείας για την αποκατάσταση της φερεγγυότητάς της.

(60) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διευθυντές δεν ενεργούν εις βάρος των συμφερόντων των πιστωτών καθυστερώντας την υποβολή αίτησης έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διατάξεις περί αστικής ευθύνης των διευθυντών για μη υποβολή της λόγω αίτησης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι διευθυντές θα πρέπει να αποζημιώνουν τους πιστωτές για κάθε βλάβη που προκαλείται από τη μείωση της αξίας ανάκτησης της εταιρείας σε σύγκριση με την κατάσταση που θα είχε διαμορφωθεί αν η αίτηση είχε υποβληθεί εγκαίρως. Στον βαθμό που η παρούσα οδηγία δεν προβλέπει ειδικούς κανόνες, όλες οι άλλες πτυχές της αστικής ευθύνης, όπως ο υπολογισμός της αποζημίωσης ή το βάρος της απόδειξης, θα πρέπει να διέπονται από το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ εθνικούς κανόνες περί αστικής ευθύνης των διευθυντών ως προς την υποβολή αίτησης αφερεγγυότητας αυστηρότερους από τους προβλεπόμενους στην παρούσα οδηγία.

([13]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων) (ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

(61) Όταν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους διευθυντές να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των συμφερόντων του γενικού συνόλου των πιστωτών, πέραν της εκπλήρωσης της υποχρέωσης υποβολής αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, θα πρέπει επίσης να θεσπίζουν διατάξεις που να διασφαλίζουν ότι οι διευθυντές είναι υπεύθυνοι για κάθε βλάβη που προκαλείται στους πιστωτές λόγω της χειροτέρευσης της αξίας ανάκτησης της εταιρείας σε σύγκριση με την κατάσταση που θα είχε διαμορφωθεί αν είχε υποβληθεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Στην περίπτωση αυτή, οι πιστωτές θα πρέπει να τεθούν στη θέση που θα είχαν εάν η αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας είχε υποβληθεί από τους διευθυντές εντός της προθεσμίας που έχουν θέσει τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι οι διευθυντές απαλλάσσονται από την ευθύνη αυτή, εάν και στον βαθμό που οι εν λόγω διευθυντές είναι σε θέση να αποδείξουν, βάσει αντικειμενικών περιστάσεων και πληροφοριών που μπορούν να εξακριβωθούν κατά τον χρόνο λήψης των αντίστοιχων μέτρων, ότι τα μέτρα που ελήφθησαν ήταν ευλόγως πιθανό να εξασφαλίσουν ισοδύναμο ή καλύτερο αποτέλεσμα για τους πιστωτές από το αποτέλεσμα της υποβολής αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Στις περιπτώσεις αυτές, θα πρέπει να εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο περί απαλλαγής από το βάρος απόδειξης.

(62) Προκειμένου να προκριθεί ένα αποτελεσματικό και χωρίς αποκλεισμούς πλαίσιο αφερεγγυότητας που να στηρίζει την επιχειρηματικότητα και την οικονομική ανανέωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να διατηρούν ή να θεσπίζουν απλουστευμένες διαδικασίες εκκαθάρισης για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

(63) Όταν ένας επιχειρηματίας έχει την πλήρη ή μερική κυριότητα μιας εταιρείας και ευθύνεται προσωπικά για όλα τα χρέη της εταιρείας, το γεγονός ότι η εταιρεία δεν διαθέτει επαρκή περιουσιακά στοιχεία για την κάλυψη του κόστους της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον επιχειρηματία να λάβει απαλλαγή από τα χρέη σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 και, ως εκ τούτου, να του δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία. Μολονότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να θεσπίσουν νέα διαδικασία για την απαλλαγή από τα χρέη, θα πρέπει να διασφαλίζουν την πρόσβαση σε διαδικασίες απαλλαγής από τα χρέη για τους επιχειρηματίες που είναι φυσικά πρόσωπα και όχι για τις εταιρείες. Η παρούσα οδηγία αφορά αφερέγγυους επιχειρηματίες που ευθύνονται για όλα τα χρέη μιας εταιρείας και δεν θα πρέπει να αφορά πρόσωπα που ευθύνονται μόνο εν μέρει για τα χρέη μιας εταιρείας, όπως ένας εγγυητής για τραπεζικό δάνειο εταιρείας και άλλα είδη εγγυήσεων προς έναν από τους πιστωτές της εταιρείας. Η παρούσα οδηγία αφορά μόνο την άρνηση απαλλαγής από τα χρέη με την αιτιολογία ότι δεν μπορεί να κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας κατά της εταιρείας επειδή αυτή δεν διαθέτει επαρκή περιουσιακά στοιχεία για την κάλυψη των εξόδων της εν λόγω διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει άλλους λόγους άρνησης της απαλλαγής από τα χρέη, όπως οι προβλεπόμενοι στην οδηγία (ΕΕ) 2019/1023. Όταν ένα πρόσωπο πληροί τις προϋποθέσεις για την απαλλαγή από τα χρέη, δύναται να εφαρμοστεί η ημερομηνία της απόφασης άρνησης ή μη έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της εταιρείας αντί της ημερομηνίας που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

(64) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η προσήκουσα συμμετοχή των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας, ώστε να λαμβάνονται επαρκώς υπόψη τα συμφέροντά τους. Οι επιτροπές πιστωτών παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης συμμετοχής των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας, ιδίως όταν οι πιστωτές δεν θα μπορούσαν άλλως να ενεργήσουν ατομικά, λόγω περιορισμένων πόρων, της οικονομικής σημασίας των απαιτήσεών τους ή γεωγραφικής απόστασης. Οι επιτροπές πιστωτών μπορούν να βοηθήσουν τους διασυνοριακούς πιστωτές στην αποτελεσματικότερη άσκηση των δικαιωμάτων τους και να διασφαλίσουν την ισότιμη μεταχείρισή τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν τη σύσταση επιτροπής πιστωτών αμέσως μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να προβλέπουν τη σύσταση επιτροπής πιστωτών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη δεν εμποδίζονται να επεκτείνουν την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν τη σύσταση επιτροπής πιστωτών στις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης. Επιτροπή πιστωτών θα πρέπει να συστήνεται όποτε το αποφασίσει ή το ζητήσει η γενική συνέλευση των πιστωτών ή, όταν το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει γενική συνέλευση των πιστωτών, εφόσον το ζητήσουν οι πιστωτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν ότι τα δικαστήρια, οι διαχειριστές αφερεγγυότητας ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συστήσουν επιτροπή πιστωτών με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος ενός ή περισσότερων πιστωτών, του διαχειριστή αφερεγγυότητας ή του οφειλέτη.

(65) Το βάρος της σύστασης και λειτουργίας επιτροπής πιστωτών θα πρέπει να είναι ανάλογο προς τα οφέλη που αυτή αποφέρει. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι δεν συστήνεται επιτροπή πιστωτών όταν το βάρος της σύστασης και της λειτουργίας της θα ήταν υψηλότερο από την οικονομική σημασία των αποφάσεων που ενδέχεται να λάβει η επιτροπή. Τέτοια περίπτωση μπορεί να συντρέχει όταν ο αριθμός των πιστωτών είναι πολύ μικρός, όταν η μεγάλη πλειονότητα των πιστωτών κατέχει μικρό μερίδιο της απαίτησης κατά του οφειλέτη, όταν τυχόν καθυστερήσεις που προκαλούνται από τη σύσταση της επιτροπής πιστωτών θα οδηγούσαν σε επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του οφειλέτη ή όταν η αξία που αναμένεται να ανακτηθεί από την πτωχευτική περιουσία είναι χαμηλότερη από το κόστος σύστασης και λειτουργίας της επιτροπής πιστωτών. Τέτοιες καταστάσεις προκύπτουν ιδίως σε διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν οφειλέτες οι οποίοι είναι επιχειρηματίες ή μικρές επιχειρήσεις, καθώς και σε διαδικασίες απαλλαγής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τη σύσταση επιτροπής πιστωτών μόνο για τις μεγάλες επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([14]). Στην περίπτωση μικρότερων επιχειρήσεων, είναι πιθανόν η εθνική νομοθεσία να προβλέπει ήδη με άλλους τρόπους την επαρκή ικανοποίηση των συμφερόντων των πιστωτών μέσω διαδικασιών αφερεγγυότητας.

(66) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τη σύσταση επιτροπών πιστωτών θα πρέπει να έχουν εφαρμογή στους οφειλέτες που είναι νομικά πρόσωπα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων σε φυσικά πρόσωπα που είναι επιχειρηματίες.

(67) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποσαφηνίσουν τα καθήκοντα των επιτροπών πιστωτών και τις απαιτήσεις, τα καθήκοντα και τις διαδικασίες διορισμού των μελών τους. Προκειμένου να αποφεύγεται αδικαιολόγητη καθυστέρηση στη σύσταση επιτροπής πιστωτών, τα μέλη της επιτροπής θα πρέπει να διορίζονται το ταχύτερο δυνατόν, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές εκπροσωπούνται δίκαια στις επιτροπές πιστωτών και ότι οι διασυνοριακοί πιστωτές που διαμένουν σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο όπου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας δεν αποκλείονται από τη συμμετοχή στις επιτροπές πιστωτών. Όταν οι εργαζόμενοι συγκαταλέγονται μεταξύ των πιστωτών, οι εν λόγω εργαζόμενοι ή οι εκπρόσωποί τους θα πρέπει να είναι επιλέξιμοι για διορισμό στις επιτροπές πιστωτών, εκτός εάν υπάρχει άλλος, τουλάχιστον ισοδύναμος, μηχανισμός μέσω του οποίου μπορούν να εκπροσωπούνται τα συμφέροντα των εργαζομένων σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Τούτο θα μπορούσε να ισχύει όταν τα συμφέροντα των εργαζομένων σε συλλογικές διαδικασίες λαμβάνονται υπόψη μέσω υποχρεωτικών διαβουλεύσεων με τους εκπροσώπους τους σχετικά με την κατεύθυνση της διαδικασίας ή πριν από σημαντικές αποφάσεις, όπως αποφάσεις σχετικά με την πώληση περιουσιακών στοιχείων ή τη μεταβίβαση της επιχείρησης. Οι εργαζόμενοι των οποίων οι μισθολογικές απαιτήσεις εξοφλούνται εξολοκλήρου από οργανισμό εγγύησης δεν είναι πιστωτές.

(68) Η δίκαιη εκπροσώπηση των πιστωτών στις επιτροπές πιστωτών είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους ανέγγυους πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των πιστωτών με μικρές απαιτήσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι άλλα πρόσωπα ή οντότητες πλην των πιστωτών, όπως εκπρόσωποι των εργαζομένων, δημόσιοι φορείς ή οργανισμοί εγγύησης, είναι επίσης επιλέξιμα για διορισμό σε επιτροπές πιστωτών.

(69) Οι επιτροπές πιστωτών θα πρέπει να συμμετέχουν στις διαδικασίες αφερεγγυότητας και να διασφαλίζουν ότι αυτές διεξάγονται κατά τρόπο ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των πιστωτών, μεταξύ άλλων παρακολουθώντας και λαμβάνοντας τακτική ενημέρωση για τις δραστηριότητες του διαχειριστή αφερεγγυότητας, χωρίς να απαιτείται ο διαχειριστής αφερεγγυότητας να υπάγεται στον έλεγχο της επιτροπής. Ο ρόλος των επιτροπών πιστωτών στην παρακολούθηση της αμεροληψίας και της ακεραιότητας της διαδικασίας αφερεγγυότητας δύναται να ασκηθεί αποτελεσματικά μόνον εφόσον οι εν λόγω επιτροπές και τα μέλη τους ενεργούν ανεξάρτητα από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας και λογοδοτούν αποκλειστικά και μόνο στους πιστωτές. Τα μέλη των επιτροπών πιστωτών θα πρέπει να ενεργούν καλόπιστα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι πιστωτές, τα μέλη των επιτροπών πιστωτών και οι επαγγελματίες που προσλαμβάνονται από τις επιτροπές πιστωτών θα πρέπει να τηρούν το απόρρητο των εμπιστευτικών πληροφοριών που λαμβάνουν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της επιτροπής πιστωτών.

([14]) Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

(70) Ενώ η επιτροπή πιστωτών θα πρέπει να είναι αρκούντως πολυμελής ώστε να διασφαλίζεται η πολυμορφία των απόψεων και των συμφερόντων των πιστωτών, θα πρέπει επίσης να είναι περιορισμένη σε μέγεθος για να μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά της αποτελεσματικά και εγκαίρως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίσουν πότε και με ποιόν τρόπο πρέπει να τροποποιείται η σύνθεση μιας επιτροπής πιστωτών, όπως στην περίπτωση που οι εκπρόσωποι δεν είναι πλέον σε θέση να ενεργήσουν, μεταξύ άλλων προς το συμφέρον των πιστωτών, ή επιθυμούν να αποχωρήσουν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να καθορίσουν τις προϋποθέσεις απομάκρυνσης μελών που έχουν διαπράξει σοβαρή παράβαση όσον αφορά το καθήκον τους να ενεργούν προς το συμφέρον του γενικού συνόλου των πιστωτών. Οι παραβάσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν καταστάσεις σύγκρουσης συμφερόντων.

(71) Οι μέθοδοι εργασίας των επιτροπών πιστωτών θα πρέπει να είναι διαφανείς και αποτελεσματικές. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν απαιτήσεις σχετικά με τις μεθόδους εργασίας των επιτροπών πιστωτών, προσδιορίζοντας τη διαδικασία ψηφοφορίας, συμπεριλαμβανομένων της επιλεξιμότητας για ψηφοφορία και της αναγκαίας απαρτίας, την τήρηση αρχείων των αποφάσεων που λαμβάνονται και τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζονται η αμεροληψία και η εμπιστευτικότητα του έργου τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι μέθοδοι εργασίας μπορούν να εξειδικευθούν περαιτέρω από τις επιτροπές πιστωτών μέσω πρωτοκόλλων.

(72) Οι πιστωτές θα πρέπει να μπορούν να συμμετέχουν και να ψηφίζουν ηλεκτρονικά ή να αναθέτουν το δικαίωμα ψήφου σε νομίμως εξουσιοδοτημένο τρίτο. Η δυνατότητα ανάθεσης θα ήταν ιδιαίτερα επωφελής για τους πιστωτές που διαμένουν σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος όπου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας.

(73) Θα πρέπει να ανατεθούν στις επιτροπές πιστωτών επαρκή δικαιώματα για την αποδοτική και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι επιτροπές πιστωτών ενεργούν με διαφάνεια και μπορούν να αλληλεπιδρούν με τους διαχειριστές αφερεγγυότητας, τα δικαστήρια, τον οφειλέτη που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του, και τους πιστωτές που αυτές εκπροσωπούν, όπως απαιτείται, προκειμένου να είναι σε θέση να διαμορφώνουν γνώμη για ζητήματα που έχουν άμεσο ενδιαφέρον και σημασία για τους πιστωτές και να γνωστοποιούν τις απόψεις τους για τα επίμαχα ζητήματα, ώστε αυτές να ληφθούν δεόντως υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν το δικαίωμα των επιτροπών πιστωτών να ζητούν πληροφορίες από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας και, κατά περίπτωση, από τους οφειλέτες που διατηρούν το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν το δικαίωμα ακρόασης των επιτροπών πιστωτών πριν τη λήψη σημαντικών αποφάσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στη γενική συνέλευση των πιστωτών να αναθέτει στην επιτροπή πιστωτών τη λήψη αποφάσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να προβλέπουν το δικαίωμα των επιτροπών πιστωτών να διορίζουν γραμματέα και να ζητούν εξωτερικές γνωμοδοτήσεις για θέματα στα οποία έχουν συμφέρον οι πιστωτές που αυτές εκπροσωπούν.

(74) Δεδομένου ότι η λειτουργία των επιτροπών πιστωτών συνεπάγεται δαπάνες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν σαφείς κανόνες σχετικά με το ποιος φέρει τις δαπάνες αυτές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να θεσπίσουν εγγυήσεις ώστε να αποτρέπεται η δυσανάλογη μείωση της αξίας ανάκτησης των πτωχευτικών περιουσιών λόγω του κόστους των επιτροπών πιστωτών.

(75) Προκειμένου να ενθαρρύνουν τους πιστωτές να γίνονται μέλη των επιτροπών πιστωτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να περιορίσουν την αστική ευθύνη τους για την άσκηση των καθηκόντων τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, θα πρέπει να είναι δυνατή η παύση των μελών της επιτροπής πιστωτών που έχουν παραβεί τα καθήκοντά τους εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας, καθώς και ο καταλογισμός ευθύνης σε αυτά. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν ότι καταλογίζεται ατομικά ευθύνη των εν λόγω μελών για τη ζημία που προκάλεσε το παράπτωμά τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να μην εφαρμόσουν τέτοιου είδους περιορισμό της αστικής ευθύνης στις περιπτώσεις που οι δαπάνες για ασφάλιση που καλύπτει την προσωπική ευθύνη των μελών μιας επιτροπής πιστωτών βαρύνουν την πτωχευτική περιουσία. Όταν τα κράτη μέλη αναθέτουν σε επιτροπές πιστωτών εξουσίες ευρύτερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία οι οποίες τους παρέχουν, για παράδειγμα, τη δυνατότητα να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ή να εγκρίνουν συναλλαγές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι τα μέλη των επιτροπών πιστωτών ευθύνονται κατά τρόπο όμοιο με τους διαχειριστές αφερεγγυότητας.

(76) Προκειμένου να διασφαλιστεί αυξημένη διαφάνεια όσον αφορά τα βασικά στοιχεία των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας και, ιδίως, να διευκολυνθεί η αξιολόγηση από τους διασυνοριακούς πιστωτές του τι θα συνέβαινε αν οι επενδύσεις τους εμπλέκονταν σε διαδικασία αφερεγγυότητας, οι επενδυτές και οι δυνητικοί επενδυτές θα πρέπει να έχουν εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές σε προκαθορισμένη, συγκρίσιμη και εύχρηστη μορφή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν τυποποιημένο δελτίο βασικών πληροφοριών και να το καταστήσουν διαθέσιμο στο κοινό. Η Επιτροπή θα πρέπει να θέτει στη διάθεση του κοινού δελτία βασικών πληροφοριών σε πολυγλωσσική μορφή. Ένα δελτίο βασικών πληροφοριών θα αποτελούσε σημαντικό εργαλείο ώστε να μπορούν οι δυνητικοί επενδυτές να προβαίνουν σε ταχεία αξιολόγηση των κανόνων ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να είναι αρκούντως επεξηγηματικό ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να κατανοεί τις πληροφορίες που περιέχει χωρίς να αναγκάζεται να ανατρέξει σε άλλες πηγές πληροφοριών. Τα δελτία βασικών πληροφοριών θα πρέπει να περιλαμβάνουν πρακτικές πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις ενεργοποίησης της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, καθώς και με τα βήματα για την υποβολή αίτησης έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή την αναγγελία απαίτησης. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται ήδη να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τους εθνικούς τους κανόνες για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας συνάδουν με τις πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού. Προς τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται από την παρούσα οδηγία μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που συστάθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου ([15]).

(77) Σε εξαιρετικές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης οι οποίες απορρέουν από φυσικές καταστροφές ή άλλα καταστροφικά συμβάντα που διαταράσσουν σοβαρά τις οικονομικές δραστηριότητες σε επίπεδο κράτους μέλους ή περιφερειών του, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να ενεργούν ταχέως προκειμένου να ελαχιστοποιούνται οι δυσμενείς συνέπειες των καταστάσεων αυτών στην οικονομία. Τέτοιες καταστάσεις έχουν προκύψει στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID και ενδέχεται να προκύψουν στο πλαίσιο συστημικής κρίσης, όπως ορίζεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ ή σε καταστάσεις στις οποίες οι κρατικές ενισχύσεις για την αποκατάσταση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, όπως ορίζεται στο άρθρο 107 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά. Σε τέτοιες καταστάσεις, οι οποίες συνεπάγονται κίνδυνο εκτεταμένης αφερεγγυότητας, μεταξύ άλλων για εταιρείες που θα ήταν βιώσιμες υπό κανονικές συνθήκες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να παρεκκλίνουν προσωρινά από ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Το εύρος και η διάρκεια των παρεκκλίσεων θα πρέπει να περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο για την αντιμετώπιση της εξαιρετικής κατάστασης, για παράδειγμα με τον γεωγραφικό περιορισμό τους στην περιοχή του κράτους μέλους που έχει πληγεί από φυσική καταστροφή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα μέτρα που παρεκκλίνουν από την παρούσα οδηγία, το εδαφικό πεδίο εφαρμογής τους, τη διάρκειά τους και αιτιολόγηση της αναγκαιότητας υλοποίησής τους. Η υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν τα εν λόγω μέτρα δεν θα πρέπει να επηρεάζει την έναρξη ισχύος και την εφαρμογή τους. Η κοινοποίηση, η οποία διευκολύνει την παρακολούθηση από την Επιτροπή της συμμόρφωσης των παρεκκλίσεων με τις σχετικές απαιτήσεις, θα πρέπει να γνωστοποιείται στα άλλα κράτη μέλη αμελλητί. Η μέγιστη διάρκεια της παρέκκλισης θα πρέπει να είναι ένα έτος, θα πρέπει δε να είναι δυνατή η παράτασή της κατά περιόδους έξι μηνών, με την επιφύλαξη πρόσθετου μηχανισμού ελέγχου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν την αίτηση παράτασης το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της παρέκκλισης ώστε η Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να αντιταχθεί σε αυτήν, εάν χρειάζεται.

(78) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([16]).

(79) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την προστασία της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών, γνωστών και ως εμπορικό απόρρητο, που δεν έχουν αποκαλυφθεί από παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([17]).

([15]) Απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2001/470/oj).

([16]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([17]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

(80) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς με μεμονωμένες ενέργειες του κάθε κράτους μέλους, καθώς οι διαφορές μεταξύ των εθνικών πλαισίων για την αφερεγγυότητα θα συνέχιζαν να δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκατάστασης, μπορούν όμως να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως κατοχυρώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(81) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στον Χάρτη, και ιδίως το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την ελευθερία του επαγγέλματος και το δικαίωμα προς εργασία, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα των εργαζομένων στην ενημέρωση και τη διαβούλευση στο πλαίσιο της επιχείρησης, και το δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου.

(82) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([18]) εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([19]) εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

(83) Ζητήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, η γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος γνωμοδότησε στις 6 Φεβρουαρίου 2023 ([20]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινούς κανόνες σχετικά με:

α) τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας·

β) την ανίχνευση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία·

γ) τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού·

δ) το καθήκον των διευθυντών να υποβάλλουν αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ε) τις επιτροπές πιστωτών·

στ) τα δελτία βασικών πληροφοριών.

2. Οι τίτλοι ΙΙ, ΙΙΙ και VI της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στις συλλογικές διαδικασίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, οι οποίες βασίζονται στη νομοθεσία περί αφερεγγυότητας, με εξαίρεση τις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης.

Ο τίτλος ΙΙ δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.

([18]) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([19]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([20]) ΕΕ C 89 της 10.3.2023, σ. 10.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όταν οφειλέτες είναι:

α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([21])·

β) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([22])·

γ) επιχειρήσεις επενδύσεων ή οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

δ) κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([23])·

ε) κεντρικά αποθετήρια τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([24])·

στ) άλλα χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή οντότητες που παρατίθενται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([25])·

ζ) δημόσιοι φορείς κατά το εθνικό δίκαιο·

η) φυσικά πρόσωπα εκτός των επιχειρηματιών.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τους οφειλέτες που είναι χρηματοοικονομικές οντότητες, πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, οι οποίες παρέχουν χρηματοοικονομικές υπηρεσίες που υπόκεινται σε ειδικές ρυθμίσεις βάσει των οποίων οι εθνικές εποπτικές αρχές ή οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης συγκρίσιμες με εκείνες που ισχύουν για τις χρηματοοικονομικές οντότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το εν λόγω ειδικό καθεστώς.

5. Οι τίτλοι IV και VI έχουν εφαρμογή σε οφειλέτες που είναι νομικά πρόσωπα.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν τον τίτλο VI της παρούσας οδηγίας μόνο σε οφειλέτες που είναι μεγάλες επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ.

([21]) Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

([22]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

([23]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

([24]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιογράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών 98/26/ΕΚ και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj).

([25]) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «διαχειριστής αφερεγγυότητας»: πρόσωπο ή όργανο το οποίο ασκεί ένα ή περισσότερα από τα καθήκοντα που απαριθμούνται στο άρθρο 2 σημείο 5) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 και στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 12) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023·

β) «δικαστήριο»: δικαιοδοτικό όργανο κράτους μέλους·

γ) «μητρώα τραπεζικών λογαριασμών»: κεντρικοί αυτοματοποιημένοι μηχανισμοί, όπως κεντρικά μητρώα ή κεντρικά ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων, που δημιουργούνται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640·

δ) «κεντρικά μητρώα πραγματικών δικαιούχων»: εθνικά κεντρικά μητρώα που τηρούν πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο και τα συστήματα διασύνδεσης των εν λόγω μητρώων που αναφέρονται στο άρθρο 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640·

ε) «πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών»: οι πληροφορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640·

στ) «νομική πράξη»: για τους σκοπούς του τίτλου ΙΙ, κάθε σκόπιμη ανθρώπινη συμπεριφορά η οποία παράγει έννομα αποτελέσματα·

ζ) «εκκρεμής σύμβαση»: σύμβαση μεταξύ οφειλέτη και ενός ή περισσότερων αντισυμβαλλομένων, βάσει της οποίας τα μέρη εξακολουθούν να υπέχουν υποχρεώσεις εκτέλεσης κατά τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο στάδιο της εκκαθάρισης σύμφωνα με τον τίτλο IV, εξαιρουμένων των συμφωνιών συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού στις χρηματοπιστωτικές αγορές, τις αγορές ενέργειας και τις αγορές βασικών προϊόντων, όταν οι εν λόγω συμφωνίες είναι εκτελεστές βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, και των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων·

η) «κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών»: κριτήριο που πληρούται όταν κανείς από τους πιστωτές δεν θα βρισκόταν, σε περίπτωση εκκαθάρισης στο πλαίσιο διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν αν εφαρμοζόταν η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων στο πλαίσιο της εκκαθάρισης σε περίπτωση τμηματικής εκκαθάρισης ή, εφόσον προβλέπεται από τα κράτη μέλη, στην περίπτωση του επόμενου βέλτιστου εναλλακτικού σεναρίου·

θ) «προσωρινή χρηματοδότηση»: νέα χρηματοδοτική συνδρομή, που παρέχεται από υφιστάμενο ή από νέο πιστωτή, και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, χρηματοδοτική συνδρομή κατά τη διάρκεια διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που είναι ευλόγως και άμεσα αναγκαία για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη, ή τμήματος αυτής, ή για τη διατήρηση ή την αύξηση της αξίας της·

ι) «επιτροπή πιστωτών»: αντιπροσωπευτικό σώμα πιστωτών σύμφωνα με τον τίτλο VI·

ια) «διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού»: διαδικασία η οποία περιλαμβάνει προπαρασκευαστικό στάδιο και στάδιο εκκαθάρισης και η οποία καθιστά δυνατή την πώληση στον πλειοδότη ολόκληρης ή τμήματος της επιχείρησης του οφειλέτη ως επιχείρησης σε λειτουργία στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ιβ) «προπαρασκευαστικό στάδιο»: το στάδιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που έχει ως σκοπό την εξεύρεση κατάλληλου αγοραστή για την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήματος αυτής·

ιγ) «στάδιο εκκαθάρισης»: το στάδιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που έχει ως σκοπό την έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής και τη διανομή του προϊόντος της πώλησης στους πιστωτές.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι έννοιες «αφερεγγυότητα» και «διευθυντές» νοούνται όπως ορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 3

Μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη

1. Για τους σκοπούς του τίτλου ΙΙ, στα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη περιλαμβάνονται:

α) όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο:

i) ο/η σύζυγος ή σύντροφος του οφειλέτη·

ii) οι ανιόντες, οι κατιόντες και τα αδέλφια του οφειλέτη ή του/της συζύγου ή συντρόφου του οφειλέτη και οι σύζυγοι ή σύντροφοι των εν λόγω προσώπων·

iii) πρόσωπα που διαβιούν στο νοικοκυριό του οφειλέτη·

iv) πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν τις δραστηριότητες του οφειλέτη, μεταξύ άλλων όταν εργάζονται για τον οφειλέτη δυνάμει σύμβασης εργασίας ή τελούν σε σχέση εξαρτημένης εργασίας με αυτόν·

v) νομικές οντότητες στις οποίες ο οφειλέτης ή κάποιο από τα πρόσωπα που αναφέρονται στα σημεία i) έως iv) είναι μέλος των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων του οφειλέτη· ή

vi) νομικές οντότητες στις οποίες ο οφειλέτης ή κάποιο από τα πρόσωπα που αναφέρονται στα σημεία i) έως iv) ασκεί καθήκοντα τα οποία παρέχουν πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη·

β) όταν ο οφειλέτης είναι νομική οντότητα:

i) τα μέλη των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων του οφειλέτη·

ii) μέτοχοι/εταίροι με ελέγχουσα συμμετοχή στον οφειλέτη·

iii) πρόσωπα που ασκούν καθήκοντα παρεμφερή με εκείνα που ασκούνται από τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στο σημείο i)·

iv) πρόσωπα που συνδέονται στενά, σύμφωνα με το στοιχείο α), με τα πρόσωπα που παρατίθενται στα σημεία i), ii) και iii) του παρόντος στοιχείου.

2. Για τους σκοπούς του τίτλου IV, στα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη περιλαμβάνονται τα πρόσωπα που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 και οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων, με προνομιακή πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη.

3. Το κατά πόσον ένα μέρος συνδέεται στενά με τον οφειλέτη κρίνεται:

α) για τους σκοπούς του τίτλου ΙΙ, με βάση την ημερομηνία κατά την οποία ολοκληρώνεται η υποκείμενη σε αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξία ή περίοδο τριών μηνών πριν την ολοκλήρωση της νομικής πράξης·

β) για τους σκοπούς του τίτλου IV, με βάση την ημέρα κατά την οποία εκκινεί το στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού ή περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών πριν από την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης.

Η παράγραφος 1 και η παράγραφος 3 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα πρόσωπα που συνδέονται στενά με μέρη τα οποία έχουν επωφεληθεί από άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 4

Εθνικό δίκαιο και ελάχιστη εναρμόνιση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ νομοθεσία, η οποία παρέχει υψηλότερο επίπεδο προστασίας για το γενικό σύνολο των πιστωτών από εκείνο που παρέχεται στο πλαίσιο των τίτλων II και V.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ νομοθεσία σχετικά με τη σύσταση, τη λειτουργία, τα καθήκοντα και τα μέλη των επιτροπών πιστωτών, η οποία προβλέπει συμμετοχή των πιστωτών στις διαδικασίες αφερεγγυότητας μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη στον τίτλο VI.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ νομοθεσία, η οποία διευκολύνει την πρόσβαση των διαχειριστών αφερεγγυότητας σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών που τηρούνται στα οικεία μητρώα τραπεζικών λογαριασμών, σε πληροφορίες για τον πραγματικό δικαιούχο και σε εθνικά μητρώα και βάσεις δεδομένων, σε μεγαλύτερο βαθμό από τους κανόνες που προβλέπονται στον τίτλο III.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αφερέγγυοι επιχειρηματίες ή άλλα φυσικά πρόσωπα τα οποία, ως μέτοχοι/εταίροι, ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη εταιρείας απεριόριστης ευθύνης έχουν πρόσβαση σε πλήρη απαλλαγή από τα χρέη σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2019/1023, ακόμη και σε περιπτώσεις στις οποίες δεν μπορεί να κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο έναντι του οφειλέτη με την αιτιολογία ότι ο οφειλέτης δεν διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή τα περιουσιακά του στοιχεία δεν επαρκούν για την κάλυψη του κόστους της διαδικασίας ή των εξόδων που σχετίζονται με τη συμμετοχή του διαχειριστή αφερεγγυότητας.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ νομοθεσία που καθιερώνει απλουστευμένες διαδικασίες εκκαθάρισης για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Άρθρο 5

Προστασία των εργαζομένων

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο για τα δικαιώματα των εργαζομένων σε σχέση με τα θέματα που διέπονται από την παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων, το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο σχετικά με τη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων και τα κατάλληλα μέτρα για την ενημέρωση και τη διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, ιδίως:

α) τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τις οδηγίες 98/59/ΕΚ, 2001/23/ΕΚ και 2008/94/ΕΚ·

β) το δικαίωμα στην ενημέρωση και τη διαβούλευση σύμφωνα με τις οδηγίες 2002/14/ΕΚ και 2009/38/ΕΚ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΓΩΓΕΣ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 6

Γενικά προαπαιτούμενα για τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικές πράξεις που ολοκληρώθηκαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας εις βάρος του γενικού συνόλου των πιστωτών είναι άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο 2.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι μια νομική πράξη, τα αποτελέσματα της οποίας εξαρτώνται από την καταχώρισή της σε δημόσιο μητρώο, θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί, μόλις εκπληρωθούν όλες οι άλλες απαιτήσεις για την αποτελεσματικότητά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ειδικές προϋποθέσεις

Άρθρο 7

Ευνοϊκή μεταχείριση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι επιβλαβείς νομικές πράξεις από τις οποίες ευνοείται πιστωτής ή ομάδα πιστωτών με ικανοποίηση ή σύσταση ασφάλειας είναι άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές, εάν έχουν ολοκληρωθεί:

α) εντός τριών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης που οδήγησε στην έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ή, ελλείψει τέτοιας αίτησης, εντός τριών μηνών πριν από την ημερομηνία της απόφασης περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, με την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές του, όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες με βάση το εθνικό δίκαιο· ή

β) μετά την υποβολή της αίτησης ή την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στο στοιχείο α) και πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Εάν η ληξιπρόθεσμη απαίτηση ενός πιστωτή ικανοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε ως όφειλε, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιβλαβείς νομικές πράξεις είναι άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές τουλάχιστον όταν:

α) πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1· και

β) ο πιστωτής γνώριζε ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές του όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες με βάση το εθνικό δίκαιο, ότι η αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είχε υποβληθεί ή ότι, ελλείψει τέτοιας αίτησης, είχε ληφθεί απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), η γνώση των πληροφοριών αυτών τεκμαίρεται εάν ο πιστωτής ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες νομικές πράξεις:

α) νομικές πράξεις που διενεργούνται απευθείας έναντι δίκαιου τιμήματος προς όφελος των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη·

β) πληρωμές συναλλαγματικών ή επιταγών, όταν η νομοθεσία που διέπει τις συναλλαγματικές ή τις επιταγές απαγορεύει στον αποδέκτη την έγερση απαιτήσεων που απορρέουν από τη συναλλαγματική ή την επιταγή κατά άλλων οφειλετών της συναλλαγματικής ή της επιταγής όπως οι οπισθογράφοι, ο εκδότης ή ο πληρωτής, εάν ο αποδέκτης αρνηθεί την πληρωμή του οφειλέτη·

γ) νομικές πράξεις που δεν υπόκεινται σε αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ και την οδηγία 2002/47/ΕΚ·

δ) όπου αρμόζει, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, νομικές πράξεις των οποίων ο σκοπός είναι η ικανοποίηση απαιτήσεων ή η παροχή ασφάλειας για απαιτήσεις από τις αρχές κοινωνικής ασφάλισης·

ε) η σύναψη συμφωνιών συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού, σε χρηματοπιστωτικές αγορές, αγορές ενέργειας ή άλλες αγορές βασικών αγαθών, καθώς και νομικές πράξεις που υποστηρίζουν τη λειτουργία των εν λόγω συμφωνιών.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ποσό που καταβλήθηκε από τη συναλλαγματική ή την επιταγή επιστρέφεται από τον τελευταίο οπισθογράφο ή, αν αυτός οπισθογράφησε τη συναλλαγματική για λογαριασμό τρίτου, από τον εν λόγω τρίτο, εάν ο τελευταίος οπισθογράφος ή ο τρίτος γνώριζε ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές του, όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ή ότι είχε υποβληθεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά τη χρονική στιγμή της οπισθογράφησης της συναλλαγματικής από τον ίδιο ή από τον τρίτο. Η γνώση αυτών των πληροφοριών τεκμαίρεται, εάν ο τελευταίος οπισθογράφος ή ο τρίτος ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό.

Άρθρο 8

Νομικές πράξεις εκ χαριστικής αιτίας ή έναντι προδήλως ανεπαρκούς τιμήματος

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι νομικές πράξεις του οφειλέτη διενεργούνται εκ χαριστικής αιτίας ή έναντι προδήλως ανεπαρκούς τιμήματος, οι εν λόγω νομικές πράξεις είναι άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές, όταν έχουν ολοκληρωθεί:

α) εντός 12 μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης που οδήγησε στην έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, ελλείψει τέτοιας αίτησης, εντός 12 μηνών πριν από την ημερομηνία της απόφασης περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας· ή

β) μετά την υποβολή της αίτησης ή την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στο στοιχείο α) και πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε συμβολικής αξίας δωρεές και πράξεις εκ χαριστικής αιτίας.

Άρθρο 9

Νομικές πράξεις εκ προθέσεως επιβλαβείς για τους πιστωτές

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικές πράξεις με τις οποίες ο οφειλέτης έχει εκ προθέσεως προκαλέσει ζημία στο γενικό σύνολο των πιστωτών είναι άκυρες, ακυρώσιμες ή μη εκτελεστές, εάν πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι πράξεις αυτές ολοκληρώθηκαν εντός δύο ετών πριν από την υποβολή της αίτησης που οδήγησε στην έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, ελλείψει τέτοιας αίτησης, εντός δύο ετών πριν από την ημερομηνία της απόφασης περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή μετά την ημερομηνία υποβολής της εν λόγω αίτησης ή την ημερομηνία της εν λόγω απόφασης και πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) ο αντισυμβαλλόμενος της νομικής πράξης γνώριζε την πρόθεση του οφειλέτη να προκαλέσει ζημία στο γενικό σύνολο των πιστωτών.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), η γνώση των πληροφοριών αυτών τεκμαίρεται, εάν ο αντισυμβαλλόμενος της νομικής πράξης ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συνέπειες των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας

Άρθρο 10

Γενικές συνέπειες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν είναι δυνατή η επίκληση απαιτήσεων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που απορρέουν από νομικές πράξεις, οι οποίες είναι άκυρες ή μη εκτελεστές ή ακυρώθηκαν σύμφωνα με το κεφάλαιο 2, με σκοπό την ικανοποίηση από την οικεία πτωχευτική περιουσία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μέρος που ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρωθείσα ή μη εκτελεστή νομική πράξη υποχρεούται να επιστρέψει τα ίδια τα πραγματικά οφέλη ή να καταβάλει το χρηματικό τους ισοδύναμο.

Η επίκληση του γεγονότος ότι ο πλουτισμός που προκύπτει από την άκυρη, ακυρωθείσα ή μη εκτελεστή νομική πράξη δεν είναι πλέον στην κατοχή του μέρους που ωφελήθηκε από την εν λόγω νομική πράξη μπορεί να προβλέπεται μόνον εάν ο εν λόγω διάδικος δεν γνώριζε τις περιστάσεις στις οποίες βασίζεται η αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προθεσμία παραγραφής για όλες τις απαιτήσεις οι οποίες απορρέουν από άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη κατά του άλλου μέρους δεν υπερβαίνει τα τρία έτη από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η προθεσμία παραγραφής υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία ο διαχειριστής αφερεγγυότητας έλαβε γνώση των πραγματικών περιστατικών που γέννησαν την απαίτηση κατά του άλλου μέρους.

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το εθνικό δίκαιο που ρυθμίζει την αναστολή ή τη διακοπή της προθεσμίας παραγραφής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απαίτηση για την επιστροφή των ίδιων των πραγματικών οφελών ή την καταβολή του χρηματικού τους ισοδύναμου βάσει της παραγράφου 2 δύναται να εκχωρείται σε πιστωτή ή σε τρίτον.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μέρος που υποχρεούται να επιστρέψει τα ίδια τα πραγματικά οφέλη ή να καταβάλει το χρηματικό τους ισοδύναμο βάσει της παραγράφου 2 δεν μπορεί να προβεί σε συμψηφισμό της εν λόγω υποχρέωσης με τις απαιτήσεις τις οποίες, σε διαφορετική περίπτωση, θα έπρεπε να ικανοποιήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

6. Το παρόν άρθρο δεν θίγει αγωγές που ασκούνται δυνάμει του αστικού και εμπορικού δικαίου για αποζημίωση των πιστωτών για ζημία που υπέστησαν ως αποτέλεσμα άκυρης, ακυρώσιμης ή μη εκτελεστής νομικής πράξης.

Άρθρο 11

Συνέπειες για το μέρος το οποίο ωφελήθηκε από άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη

1. Όταν και στον βαθμό που το μέρος το οποίο ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη επιστρέψει τα ίδια τα πραγματικά οφέλη ή καταβάλει το χρηματικό τους ισοδύναμο σύμφωνα με το άρθρο 10, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε απαίτηση του εν λόγω μέρους η οποία ικανοποιήθηκε με τη συγκεκριμένη νομική πράξη αναβιώνει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε αντιπαροχή που εκπληρώθηκε από το μέρος το οποίο ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη μετά από ή ταυτόχρονα με την παροχή από τον οφειλέτη δυνάμει της εν λόγω νομικής πράξης επιστρέφεται από την πτωχευτική περιουσία στον βαθμό που τα οφέλη τα οποία αντιστοιχούν στην αντιπαροχή υφίστανται ακόμη στην πτωχευτική περιουσία σε μορφή η οποία μπορεί να διακριθεί από την υπόλοιπη πτωχευτική περιουσία ή στον βαθμό που η πτωχευτική περιουσία εξακολουθεί να εμπλουτίζεται με την αξία της αντιπαροχής.

Στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο, το μέρος το οποίο ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη δύναται να αξιώσει αποζημίωση για την αντιπαροχή.

Άρθρο 12

Ευθύνη τρίτων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα άρθρα 10 και 11 έχουν εφαρμογή σε κάθε κληρονόμο ή άλλο καθολικό διάδοχο του συμβαλλόμενου, ο οποίος ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη.

Η έκταση της ευθύνης των κληρονόμων διέπεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το άρθρο 10 έχει εφαρμογή ατομικά **σε** κάθε διάδοχο του αντισυμβαλλομένου της άκυρης, ακυρώσιμης ή μη εκτελεστής νομικής πράξης, εάν ο διάδοχος γνώριζε τις περιστάσεις στις οποίες βασίζεται η αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας.

Η γνώση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο τεκμαίρεται, εάν ο μεμονωμένος διάδοχος είναι μέρος που συνδέεται στενά με το μέρος το οποίο ωφελήθηκε από την άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή νομική πράξη. Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό.

Άρθρο 13

Σχέση με άλλες πράξεις

Ο παρών τίτλος δεν θίγει τις οδηγίες 98/26/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ και (ΕΕ) 2019/1023.

Στις περιπτώσεις που, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023, ο οφειλέτης αδυνατεί να εξοφλήσει τις οφειλές του όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες και το ευεργέτημα της αναστολής διατηρείται σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τις νομικές πράξεις που διενεργήθηκαν κατά τη διάρκεια της αναστολής, η γνώση ενός μέρους ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές του όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο δεν θεμελιώνει αγωγή διάρρηξης δικαιοπραξίας βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Πρόσβαση των ορισθέντων δικαστηρίων και των ορισθεισών διοικητικών αρχών σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών

Άρθρο 14

Ορισθέντα δικαστήρια και ορισθείσες διοικητικές αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τα δικαστήρια ή τις διοικητικές αρχές που εξουσιοδοτούνται να έχουν πρόσβαση και να πραγματοποιούν αναζητήσεις στα εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών του και τα δικαστήρια ή τις διοικητικές αρχές που εξουσιοδοτούνται να έχουν πρόσβαση και να πραγματοποιούν αναζητήσεις σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σε διασυνοριακή βάση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 («ορισθέντα δικαστήρια ή ορισθείσες διοικητικές αρχές»).

2. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα οικεία ορισθέντα δικαστήρια ή τις οικείες ορισθείσες διοικητικές αρχές έως τις 22 Απριλίου 2029 καθώς και κάθε σχετική μεταβολή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις εν λόγω κοινοποιήσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Άρθρο 15

Πρόσβαση και αναζητήσεις σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών από τα ορισθέντα δικαστήρια και τις ορισθείσες διοικητικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές διαθέτουν εξουσία απευθείας και άμεσης πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο διαχειριστής αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί σε εν εξελίξει διαδικασίες αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ζητεί πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών· και

β) οι πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών είναι αναγκαίες για τον σκοπό του προσδιορισμού και της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία σε διαδικασίες που αναφέρονται στο στοιχείο α), καθώς και περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας.

2. Προς διευκόλυνση της διασυνοριακής πρόσβασης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές διαθέτουν εξουσία απευθείας και άμεσης πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σε άλλα κράτη μέλη μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων τραπεζικών λογαριασμών που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640 (BARIS), όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο διαχειριστής αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί σε εν εξελίξει διαδικασία αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ζητεί πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σε άλλα κράτη μέλη· και

β) οι πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών είναι αναγκαίες για τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη σε διαδικασίες που αναφέρονται στο στοιχείο α), καθώς και περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας.

3. Τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές δεν έχουν πρόσβαση ούτε πραγματοποιούν αναζήτηση σε πληροφορίες πέραν εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και τις οποίες τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαίες και περιλαμβάνουν στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές ή άλλα αρμόδια δικαστήρια ή αρχές επαληθεύουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ορισθέντα δικαστήρια ή οι ορισθείσες διοικητικές αρχές διαβιβάζουν τις σχετικές πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών που ελήφθησαν μέσω της πρόσβασης και της αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 στον διαχειριστή αφερεγγυότητας που τις ζήτησε.

5. Η πρόσβαση και η αναζήτηση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν θίγουν τις εθνικές διαδικαστικές εγγυήσεις και τους ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών που λαμβάνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους ελήφθησαν, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας τους από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές αφερεγγυότητας, κατά την επεξεργασία πληροφοριών τραπεζικών λογαριασμών που λαμβάνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, εφαρμόζουν σχετικές εσωτερικές διαδικασίες για την κατάλληλη διαχείριση εμπιστευτικών πληροφοριών.

7. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 θεωρείται ότι η πρόσβαση και οι αναζητήσεις σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών πραγματοποιούνται απευθείας και άμεσα, μεταξύ άλλων, όταν οι εθνικές αρχές που διαχειρίζονται τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών διαβιβάζουν ταχέως, μέσω αυτοματοποιημένου μηχανισμού, τις πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών στα ορισθέντα δικαστήρια ή τις ορισθείσες διοικητικές αρχές, υπό την προϋπόθεση ότι δεν μπορεί να παρέμβει ενδιάμεσος φορέας στα ζητούμενα δεδομένα ή στις παρεχόμενες πληροφορίες.

Άρθρο 16

Προϋποθέσεις για την πρόσβαση και τις αναζητήσεις σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών από τα ορισθέντα δικαστήρια και τις ορισθείσες διοικητικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πρόσβαση και οι αναζητήσεις σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 15 διενεργούνται μόνον κατά περίπτωση από το προσωπικό του εκάστοτε ορισθέντος δικαστηρίου ή της εκάστοτε ορισθείσας διοικητικής αρχής, που έχει διοριστεί και εξουσιοδοτηθεί ειδικά για την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

α) το προσωπικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διατηρεί υψηλό επαγγελματικό επίπεδο σε ζητήματα εμπιστευτικότητας και προστασίας των δεδομένων και διακρίνεται για την ακεραιότητά του και διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα·

β) έχουν θεσπιστεί τεχνικά και οργανωτικά μέτρα με στόχο την ασφάλεια των δεδομένων βάσει αυστηρών τεχνολογικών προτύπων για τους σκοπούς της άσκησης από τα ορισθέντα δικαστήρια και τις ορισθείσες διοικητικές αρχές των εξουσιών πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 15.

Άρθρο 17

Παρακολούθηση της πρόσβασης και των αναζητήσεων σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών από τα ορισθέντα δικαστήρια και τις ορισθείσες διοικητικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που διαχειρίζονται τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών να διασφαλίζουν την τήρηση αρχείων καταχωρίσεων για κάθε πρόσβαση και πραγματοποίηση αναζήτησης, από ορισθέν δικαστήριο ή ορισθείσα διοικητική αρχή, σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών. Τα αρχεία καταχωρίσεων περιλαμβάνουν, ιδίως, τα ακόλουθα:

α) τον αριθμό αναφοράς της υπόθεσης·

β) την ημερομηνία και την ώρα του ερωτήματος ή της αναζήτησης·

γ) το είδος των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την υποβολή του ερωτήματος ή την πραγματοποίηση της αναζήτησης·

δ) τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης των αποτελεσμάτων·

ε) την ονομασία του ορισθέντος δικαστηρίου ή της ορισθείσας διοικητικής αρχής που απέκτησε πρόσβαση ή πραγματοποίησε αναζήτηση στο μητρώο·

στ) τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης χρήστη του μέλους του προσωπικού του ορισθέντος δικαστηρίου ή της ορισθείσας διοικητικής αρχής που υπέβαλε το ερώτημα και, κατά περίπτωση, του δικαστή ή του υπαλλήλου που έδωσε την εντολή υποβολής του ερωτήματος ή πραγματοποίησης της αναζήτησης, καθώς και, στο μέτρο του δυνατού, του αιτούντος διαχειριστή αφερεγγυότητας.

2. Οι αρχές που διαχειρίζονται τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ελέγχουν τακτικά τα αρχεία καταχωρίσεων της παραγράφου 1.

3. Τα αρχεία καταχωρίσεων της παραγράφου 1 χρησιμοποιούνται μόνο για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων. Τα εν λόγω αρχεία καταχωρίσεων προστατεύονται με κατάλληλα μέτρα έναντι της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης και διαγράφονται πέντε έτη μετά τη δημιουργία τους, εκτός εάν είναι αναγκαία για εν εξελίξει διαδικασίες παρακολούθησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Πρόσβαση από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας σε πληροφορίες για τον πραγματικό δικαιούχο

Άρθρο 18

Πρόσβαση από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας σε πληροφορίες για τον πραγματικό δικαιούχο

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων σχετικών με τη διαδικασία αφερεγγυότητας για την οποία έχουν διοριστεί, οι διαχειριστές αφερεγγυότητας έχουν έγκαιρη πρόσβαση στις ακόλουθες πληροφορίες για τους πραγματικούς δικαιούχους νομικών οντοτήτων ή νομικών μορφωμάτων, οι οποίες περιέχονται στα διασυνδεδεμένα κεντρικά μητρώα πραγματικών δικαιούχων, καθώς και ότι η εν λόγω πρόσβαση παρέχεται χωρίς προειδοποίηση της οικείας οντότητας, μορφώματος ή πραγματικού δικαιούχου:

α) το όνομα του πραγματικού δικαιούχου·

β) τον μήνα και το έτος γέννησης του πραγματικού δικαιούχου·

γ) τη χώρα διαμονής και την ιθαγένεια ή τις ιθαγένειες του πραγματικού δικαιούχου·

δ) για τους πραγματικούς δικαιούχους νομικών οντοτήτων, το είδος και στην έκταση των δικαιωμάτων που κατέχουν·

ε) για τους πραγματικούς δικαιούχους ρητών εμπιστευμάτων ή παρεμφερών νομικών μορφωμάτων, το είδος των πραγματικών δικαιούχων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πρόσβαση των διαχειριστών αφερεγγυότητας σε εθνικά μητρώα και βάσεις δεδομένων

Άρθρο 19

Πρόσβαση των διαχειριστών αφερεγγυότητας σε εθνικά μητρώα και βάσεις δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές αφερεγγυότητας, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο έχουν διοριστεί, έχουν άμεση και ταχεία πρόσβαση σε πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον προσδιορισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, καθώς και περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας, οι οποίες περιέχονται στα υφιστάμενα εθνικά μητρώα και τις βάσεις δεδομένων που παρατίθενται στο παράρτημα, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του εθνικού δικαίου.

2. Όσον αφορά την πρόσβαση στα εθνικά μητρώα και τις βάσεις δεδομένων που παρατίθενται στο παράρτημα, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι διαχειριστές αφερεγγυότητας που διορίζονται σε άλλα κράτη μέλη δεν υπόκεινται σε ουσιαστικές προϋποθέσεις πρόσβασης που είναι de jure ή de facto λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που εφαρμόζονται σε διαχειριστές αφερεγγυότητας οι οποίοι διορίζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα υφιστάμενα εθνικά μητρώα και τις βάσεις δεδομένων που απαριθμούνται στο παράρτημα έως τις 22 Απριλίου 2029, καθώς και κάθε σχετική μεταβολή.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες που κοινοποιούν τα κράτη μέλη δυνάμει του πρώτου εδαφίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Πρόσβαση των διαχειριστών αφερεγγυότητας άλλου κράτους μέλους σε δικαστήριο

Άρθρο 20

Πρόσβαση των διαχειριστών αφερεγγυότητας άλλου κράτους μέλους σε δικαστήριο

Όσον αφορά το δικαίωμα κίνησης διαδικασίας ή παράστασης ενώπιον δικαστηρίων ή αρχών για την απαίτηση επί περιουσιακών στοιχείων υπέρ πτωχευτικής περιουσίας, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι διαχειριστές αφερεγγυότητας που διορίζονται σε άλλα κράτη μέλη δεν υπόκεινται σε όρους λιγότερο ευνοϊκούς από εκείνους που ισχύουν για τους διαχειριστές αφερεγγυότητας οι οποίοι διορίζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΗΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 21

Διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού είναι διαθέσιμη τουλάχιστον για οφειλέτες που είναι πιθανό να καταστούν αφερέγγυοι σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι το προπαρασκευαστικό στάδιο δεν μπορεί να εκκινήσει σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οφειλέτης δεν είναι σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές του όταν καταστούν ληξιπρόθεσμες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

2. Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού μπορεί, βάσει του εθνικού δικαίου, να αποτελεί χωριστή διαδικασία ή μέρος υφιστάμενης διαδικασίας αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες που υπάγονται σε διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού διατηρούν πλήρως, ή τουλάχιστον εν μέρει, τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων τους και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής τους κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο.

4. Το εθνικό δίκαιο εφαρμόζεται σε ζητήματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα τίτλο, συμπεριλαμβανομένων της κατάταξης των απαιτήσεων, της διανομής του προϊόντος της πώλησης, των ευθυνών και υποχρεώσεων αποζημίωσης του οφειλέτη και των διευθυντικών στελεχών του οφειλέτη, της αμοιβής του διαχειριστή αφερεγγυότητας και της φύσης, της έκτασης και της μορφής της συμμετοχής των πιστωτών, με εξαίρεση, κατά περίπτωση, σε ό,τι αφορά την έγκριση της πώλησης.

Άρθρο 22

Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης

1. Το στάδιο εκκαθάρισης διεκπεραιώνεται μέσω διαδικασιών αφερεγγυότητας εκτός των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης.

Στα κράτη μέλη στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848, το στάδιο εκκαθάρισης διεκπεραιώνεται μέσω διαδικασιών αφερεγγυότητας, όπως ορίζεται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, εκτός των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την οδηγία 2001/23/ΕΚ και τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της.

Για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ, όταν αφορά διαδικασία που θα μπορούσε να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη, το στάδιο εκκαθάρισης εξομοιούται με διαδικασία πτώχευσης ή κάθε ανάλογη διαδικασία αφερεγγυότητας κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του εκχωρητή υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Προπαρασκευαστικό στάδιο

Άρθρο 23

Διορισμός του επόπτη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατόπιν πρωτοβουλίας του οφειλέτη, το προπαρασκευαστικό στάδιο εκκινεί μόλις διορισθεί ο επόπτης. Η διαδικασία διορισμού επόπτη καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης είναι ανεξάρτητος από τον οφειλέτη και από οποιοδήποτε μέρος συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν πρόσθετες απαιτήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του επόπτη από τους μετόχους/εταίρους ή τους πιστωτές.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μόνον πρόσωπα που πληρούν τα εφαρμοστέα για τους διαχειριστές αφερεγγυότητας κριτήρια επιλεξιμότητας στο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού μπορούν να διορίζονται ως επόπτες.

Άρθρο 24

Αρχές που εφαρμόζονται στο προπαρασκευαστικό στάδιο

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαδικασία πώλησης που πραγματοποιείται κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης, εν ανάγκη με τη συνδρομή του οφειλέτη:

α) επεξηγεί τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 1·

β) εισηγείται κατακύρωση της επιχείρησης του οφειλέτη, ή τμήματος αυτής, στον πλειοδότη στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 33·

γ) παρέχει δήλωση στην οποία αναφέρει ότι, βάσει της αξιολόγησής του, η καλύτερη προσφορά δεν συνιστά παραβίαση του κριτηρίου του συμφέροντος των πιστωτών.

Ο επόπτης τεκμηριώνει και συντάσσει γραπτή έκθεση για κάθε στάδιο της διαδικασίας πώλησης. Τα εν λόγω έγγραφα και εκθέσεις διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και εγκαίρως. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης υπόκειται στις ίδιες απαιτήσεις εμπιστευτικότητας με τον διαχειριστή αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη διεξαγωγή δημόσιου πλειστηριασμού σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 3, προκειμένου να διασφαλίζεται η επίτευξη δίκαιης τιμής αγοράς. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη διεξαγωγή δημόσιου πλειστηριασμού ιδίως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας ή περισσότεροι πιστωτές αποδεικνύουν ότι υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς το αν η καλύτερη προσφορά που εισηγείται ο επόπτης αντικατοπτρίζει τη δίκαιη τιμή της αγοράς. Όταν διεξάγεται δημόσιος πλειστηριασμός, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δεν ισχύουν για τον επόπτη.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν η εισήγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) εγκρίνεται από τους πιστωτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, δεν εφαρμόζονται η παράγραφος 1 και η παράγραφος 2 στοιχείο α).

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

α) εάν δεν ακολουθήσει στάδιο εκκαθάρισης, ο επόπτης αμείβεται από τον οφειλέτη·

β) εάν ακολουθήσει το στάδιο εκκαθάρισης, η αμοιβή του επόπτη βαρύνει την πτωχευτική περιουσία.

Άρθρο 25

Αναστολή των ατομικών διώξεων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου, εάν ο οφειλέτης τελεί σε κατάσταση πιθανής αφερεγγυότητας ή είναι αφερέγγυος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μπορεί να επωφεληθεί από αναστολή των ατομικών διώξεων σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023, είτε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είτε στο πλαίσιο άλλου είδους διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατά την οποία ο οφειλέτης διατηρεί πλήρως, ή τουλάχιστον εν μέρει, τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων του και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής του και μπορεί να συνεχιστεί και να ολοκληρωθεί η πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, ως επιχείρησης σε λειτουργία.

Άρθρο 26

Αναστολή της έναρξης του σταδίου εκκαθάρισης

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν ένας πιστωτής υποβάλλει αίτηση αφερεγγυότητας κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου, η έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης δύναται να ανασταλεί εάν, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων στη συγκεκριμένη περίπτωση, η έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης δεν θα εξυπηρετούσε το γενικό συμφέρον των πιστωτών.

Άρθρο 27

Περάτωση του προπαρασκευαστικού σταδίου

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι το προπαρασκευαστικό στάδιο έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το προπαρασκευαστικό στάδιο δύναται να περατωθεί όταν:

α) ο οφειλέτης δεν παρέχει την αναγκαία συνδρομή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2·

β) ο οφειλέτης δεν ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο· ή

γ) το προπαρασκευαστικό στάδιο δεν έχει εύλογες προοπτικές επιτυχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Στάδιο εκκαθάρισης

Άρθρο 28

Στάδιο εκκαθάρισης

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το στάδιο εκκαθάρισης εκκινεί με τη λήψη απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 29

Αρχές που εφαρμόζονται στο στάδιο της εκκαθάρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή εγκρίνει την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, τουλάχιστον σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο αποκτών προτείνεται από τον επόπτη, υπό την προϋπόθεση ότι ο επόπτης έχει εκδώσει γνωμοδότηση στην οποία επιβεβαιώνεται ότι η διαδικασία πώλησης που πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 και το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κρίνει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 24 παράγραφοι 1 και 2·

β) ο αποκτών επιλέγεται σε δημόσιο πλειστηριασμό, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη προβλέπουν τέτοιου είδους πλειστηριασμό σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου· ή

γ) η πώληση στον αποκτώντα εγκρίνεται από τους πιστωτές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 4.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ) εγκρίνεται από τους πιστωτές χωρίς την άδεια του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής απαιτείται η συγκατάθεση των πιστωτών.

3. Ο δημόσιος πλειστηριασμός που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 δεν διαρκεί περισσότερο από τρεις μήνες.

Η προσφορά που επιλέγεται από τον επόπτη χρησιμοποιείται ως η αρχική προσφορά στον δημόσιο πλειστηριασμό.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εγγυήσεις που παρέχονται στον αρχικό προσφέροντα κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο να είναι ισοδύναμες και αναλογικές.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει τη διενέργεια αποτίμησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως επιχείρησης σε λειτουργία με την αιτιολογία ότι η καλύτερη προσφορά ενδέχεται να μην πληροί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών.

Όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής απαιτείται η συγκατάθεση των πιστωτών, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η απόφαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δύναται να λαμβάνεται από τους πιστωτές χωρίς τη συμμετοχή του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 30

Εκχώρηση ή καταγγελία εκκρεμών συμβάσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εκκρεμείς συμβάσεις που είναι αναγκαίες για τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη και των οποίων η αναστολή θα οδηγούσε σε παύση των δραστηριοτήτων εκχωρούνται στον αποκτώντα την εν λόγω επιχείρηση ή τμήμα αυτής. Η εκχώρηση δεν προϋποθέτει τη συγκατάθεση του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται, όταν ο αποκτών την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής είναι ανταγωνιστής του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η συγκατάθεση του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη απαιτείται ανάλογα με το είδος της σύμβασης, τη φύση των μερών ή τα συμφέροντα της επιχείρησης.

3. Με την επιφύλαξη άλλων δικαιωμάτων καταγγελίας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αντισυμβαλλόμενος ή οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να καταγγείλουν εκκρεμείς εκχωρηθείσες συμβάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, με την επιφύλαξη προθεσμίας προειδοποίησης τουλάχιστον τριών μηνών από την εκχώρηση, υπό την προϋπόθεση ότι η εκχώρηση της σύμβασης θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη στον αντισυμβαλλόμενο ή τους αντισυμβαλλομένους.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι εκκρεμείς συμβάσεις που αφορούν άδειες εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, των οποίων οφειλέτης είναι ο δικαιοπάροχος, δεν καταγγέλλονται χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιοδόχου.

Άρθρο 31

Χρέη και υποχρεώσεις της επιχείρησης που αποκτάται μέσω διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 30 και του άρθρου 38 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και των υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας, τις οποίες θίγει η πώληση της επιχείρησης ή τμήματος αυτής, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αποκτών αποκτά την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής απαλλαγμένη από χρέη και υποχρεώσεις, εκτός εάν ο αποκτών δώσει ρητά τη συγκατάθεσή του να αναλάβει τα χρέη και τις υποχρεώσεις της επιχείρησης ή τμήματος αυτής.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις εθνικές νομοθεσίες που προβλέπουν ότι η συμπεριφορά του οφειλέτη λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση της ευθύνης του αποκτώντος για αποζημίωση, όταν η συμπεριφορά αυτή δύναται να καταλογιστεί στον αποκτώντα σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο.

Άρθρο 32

Ανασταλτικό αποτέλεσμα των ένδικων μέσων

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει ένδικα μέσα που ασκούνται κατά αποφάσεων του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής σχετικά με την έγκριση ή την εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής, τα εν λόγω ένδικα μέσα δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα παρά μόνο εάν λαμβάνονται επαρκή μέτρα για την κάλυψη τυχόν ζημίας που ενδέχεται να προκληθεί από αδικαιολόγητη αναστολή της εκτέλεσης της πώλησης, όπως η απαίτηση να παρέχει εμπράγματη ασφάλεια ο ασκών το ένδικο μέσο ή να ευθύνεται για την εν λόγω ζημία ο ασκών το ένδικο μέσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 33

Κριτήρια επιλογής της καλύτερης προσφοράς

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια επιλογής της καλύτερης προσφοράς στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω κριτήρια είναι τα ίδια με τα κριτήρια επιλογής μεταξύ ανταγωνιστικών προσφορών σε διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν τη διατήρηση της απασχόλησης στα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 34

Αστική ευθύνη των εποπτών και των διαχειριστών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επόπτες και οι διαχειριστές αφερεγγυότητας ευθύνονται για τη ζημία που προκαλείται στους πιστωτές από την εκ προθέσεως ή εξ αμελείας αθέτηση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 35

Μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη στη διαδικασία πώλησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη είναι επιλέξιμα να αποκτήσουν την επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη γνωστοποιούν στο πλαίσιο της διαδικασίας πώλησης στον επόπτη τη σχέση τους με τον οφειλέτη·

β) τα μέρη πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α) λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες ως προς την ύπαρξη μερών που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη και τη σχέση τους με αυτόν·

γ) στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο α), γίνεται αποτίμηση της επιχείρησης ως επιχείρησης σε λειτουργία, για τους σκοπούς της δήλωσης του επόπτη η οποία αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχείο γ)·

δ) παρέχεται επαρκής χρόνος στα μέρη που δεν συνδέονται στενά με τον οφειλέτη προκειμένου να υποβάλουν προσφορά.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, εάν αποδειχθεί ότι μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη παρέβη την υποχρέωση συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλέσει τα οφέλη που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1.

2. Όταν η προσφορά που έχει υποβληθεί από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη θεωρείται η καλύτερη προσφορά, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετες εγγυήσεις για την έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή τμήματος αυτής.

Άρθρο 36

Προσωρινή χρηματοδότηση

1. Όταν απαιτείται προσωρινή χρηματοδότηση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

α) η προσωρινή χρηματοδότηση δεν κρίνεται άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή· και

β) οι πάροχοι προσωρινής χρηματοδότησης δεν υπέχουν αστική, διοικητική ή ποινική ευθύνη, με την αιτιολογία ότι η εν λόγω χρηματοδότηση είναι επιζήμια για το γενικό σύνολο των πιστωτών, εκτός αν το εθνικό δίκαιο προβλέπει άλλους λόγους τέτοιας ευθύνης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι πάροχοι νέας ή προσωρινής χρηματοδότησης δικαιούνται να λάβουν προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησής τους στο πλαίσιο επακόλουθων διαδικασιών αφερεγγυότητας έναντι άλλων πιστωτών που σε διαφορετική περίπτωση θα διέθεταν απαιτήσεις ανώτερης ή ισοδύναμης τάξης.

3. Με την επιφύλαξη της σειράς κατάταξης των απαιτήσεων που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι:

α) είναι δυνατή η χορήγηση εμπράγματων ασφαλειών επί του προϊόντος της πώλησης στους παρόχους προσωρινής χρηματοδότησης με στόχο τη διασφάλιση της επιστροφής· και

β) η προσωρινή χρηματοδότηση πληροί τα κριτήρια για συμψηφισμό με το τίμημα που πρόκειται να καταβληθεί βάσει της εγκριθείσας προσφοράς, όταν παρέχεται από ενδιαφερόμενους προσφέροντες.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο στην προσωρινή χρηματοδότηση που έχει υποβληθεί σε εκ των προτέρων έλεγχο.

Άρθρο 37

Δικαιώματα προτίμησης και προσφορά ασφαλισμένων απαιτήσεων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν παρέχονται στους προσφέροντες δικαιώματα προτίμησης. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τα εκ του νόμου προβλεπόμενα δικαιώματα προτίμησης που δεν επηρεάζονται από την αφερεγγυότητα του οφειλέτη εξακολουθούν να ισχύουν και είναι εκτελεστά.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι εμπράγματες ασφάλειες βαρύνουν την επιχείρηση που υπόκειται στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, οι πιστωτές που είναι οι δικαιούχοι αυτών των εμπράγματων ασφαλειών μπορούν να προβαίνουν σε συμψηφισμό των απαιτήσεών τους με την τιμή αγοράς μόνο σε ποσό που δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία της επιχείρησης.

Άρθρο 38

Προστασία των συμφερόντων των πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόσβεση των εμπράγματων ασφαλειών ή άλλων βαρών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ίδιες απαιτήσεις που εφαρμόζονται στη διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει του εθνικού δικαίου.

2. Τα κράτη μέλη των οποίων η νομοθεσία απαιτεί τη συγκατάθεση των κατόχων εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων στη διαδικασία αφερεγγυότητας για την απόσβεση των εμπράγματων ασφαλειών μπορούν να προβλέπουν ότι δεν απαιτείται τέτοια συγκατάθεση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Άρθρο 39

Αντίκτυπος των διαδικασιών βάσει της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού στον χρόνο ή στην επιτυχή έκβαση της διαδικασίας προσφορών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος καθυστέρησης ο οποίος απορρέει από διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού ή κίνδυνος αρνητικής απόφασης αρχής ανταγωνισμού ως προς προσφορά που υποβλήθηκε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, ο επόπτης ή ο οφειλέτης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης μπορεί να ενημερώνεται ως προς τις διαδικασίες βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και ως προς το αποτέλεσμα των εν λόγω διαδικασιών το οποίο μπορεί να έχει αντίκτυπο στον χρόνο ή στην επιτυχή έκβαση της προσφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι η γνωστοποίηση πληροφοριών από την αρχή ανταγωνισμού δεν αντιβαίνει στους εθνικούς κανόνες περί προστασίας του εμπορικού απορρήτου. Συναφώς, ο επόπτης υπόκειται σε υποχρέωση εμπιστευτικότητας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μια προσφορά μπορεί να μην ληφθεί υπόψη όταν συνεπάγεται σημαντικό κίνδυνο καθυστέρησης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, εφόσον πληρούνται αμφότερες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α) η προσφορά δεν είναι η μοναδική· και

β) η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση της πώλησης στον συγκεκριμένο προσφέροντα θα είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημίας στην επιχείρηση του οφειλέτη ή σε μέρος αυτής.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΟΥΝ ΑΙΤΗΣΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 40

Καθήκοντα των διευθυντών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διευθυντές μιας εταιρείας που καθίσταται αφερέγγυα με βάση το εθνικό δίκαιο, υποχρεούνται να υποβάλουν αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, με εξαίρεση τη διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης.

Στα κράτη μέλη στα οποία έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848, η υποχρέωση υποβολής αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας αναφέρεται στις διαδικασίες που ορίζονται στο παράρτημα Α του εν λόγω κανονισμού, με εξαίρεση τη διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης.

2. Η αίτηση της παραγράφου 1 υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στην αρχή που είναι αρμόδια για τη διαδικασία αφερεγγυότητας εντός τριών μηνών από τη στιγμή που οι διευθυντές λάβουν γνώση ή αναμένεται ευλόγως να έχουν λάβει γνώση του γεγονότος ότι η εταιρεία είναι αφερέγγυα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 41

Μη εφαρμογή ή αναστολή της υποχρέωσης υποβολής αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 1 δεν ισχύει για τους διευθυντές που είναι φυσικά πρόσωπα και ευθύνονται προσωπικά για το σύνολο των χρεών της εταιρείας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 1 δύναται να εκπληρώνεται μέσω της ενημέρωσης του κοινού σχετικά με την αφερεγγυότητα της εταιρείας μέσω κοινοποίησης σε δημόσιο μητρώο, πριν από τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 2, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι πιστωτές είναι σε θέση να ζητήσουν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 1 αναστέλλεται εάν οι διευθυντές λάβουν μέτρα τα οποία αποσκοπούν στην αποφυγή ζημίας στους πιστωτές της αφερέγγυας εταιρείας και τα οποία εξασφαλίζουν επίπεδο προστασίας για το γενικό σύνολο των πιστωτών ισοδύναμο με την προστασία που παρέχεται με την υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 1.

Άρθρο 42

Αστική ευθύνη των διευθυντών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διευθυντές αφερέγγυας εταιρείας ευθύνονται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για τη ζημία που προκαλείται στους πιστωτές συνεπεία της παράβασης της υποχρέωσής τους που προβλέπεται στο άρθρο 40.

2. Όταν τα κράτη μέλη έχουν κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 3, διασφαλίζουν ότι οι διευθυντές που λαμβάνουν τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 41 παράγραφος 3 ευθύνονται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για τυχόν ζημία που προκλήθηκε σε πιστωτές και η οποία διαφορετικά δεν θα είχε προκληθεί εάν είχε ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 1.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η ευθύνη που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου αποκλείεται όταν και στον βαθμό που οι διευθυντές μπορούν να αποδείξουν, βάσει αντικειμενικών περιστάσεων, ότι τα μέτρα που ελήφθησαν ήταν ευλόγως πιθανό να διασφαλίσουν ισοδύναμο ή καλύτερο αποτέλεσμα για τους πιστωτές από εκείνο που προβλέπεται με την υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 1.

Άρθρο 43

Σχέση με άλλες πράξεις

Ο παρών τίτλος δεν θίγει το άρθρο 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΙΣΤΩΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Σύσταση και μέλη των επιτροπών πιστωτών

Άρθρο 44

Σύσταση επιτροπών πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι συστήνεται επιτροπή πιστωτών κατόπιν της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας εφόσον το αποφασίσει ή το ζητήσει η γενική συνέλευση των πιστωτών ή, στις περιπτώσεις που το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει γενική συνέλευση των πιστωτών, εφόσον το ζητήσουν οι πιστωτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δύναται να συσταθεί επιτροπή πιστωτών πριν από την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η σύνθεση της επιτροπής πιστωτών αποφασίζεται κατά τη σύστασή της.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δεν συστήνεται επιτροπή πιστωτών στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω περιστάσεων σχετικών με τη φύση και την έκταση της επιχείρησης του οφειλέτη, διαπιστώνουν ότι το βάρος της σύστασής της θα ήταν μεγαλύτερο από το όφελος. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω περιστάσεις, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγονται η χαμηλή οικονομική σημασία της πτωχευτικής περιουσίας, ο χαμηλός αριθμός πιστωτών, το μικρό μέγεθος του οφειλέτη ή οι αρνητικές επιπτώσεις στην οικονομική κατάσταση του οφειλέτη λόγω πιθανών καθυστερήσεων στη σύσταση επιτροπής πιστωτών, καθορίζονται σαφώς στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 45

Διορισμός και σύνθεση των επιτροπών πιστωτών

1. Όταν συστήνεται επιτροπή πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 44, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη της επιτροπής πιστωτών διορίζονται αμελλητί είτε στη γενική συνέλευση των πιστωτών είτε με απόφαση του δικαστηρίου.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η σύνθεση των επιτροπών των πιστωτών αντικατοπτρίζει με δίκαιο τρόπο, στο μέτρο του δυνατού, τα ποικίλα συμφέροντα των πιστωτών.

Όταν μεταξύ των πιστωτών συγκαταλέγονται οι εργαζόμενοι, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι ή οι εκπρόσωποί τους είναι επιλέξιμοι για διορισμό στην επιτροπή πιστωτών, εκτός εάν υπάρχει άλλος τουλάχιστον ισοδύναμος μηχανισμός για την εκπροσώπηση των συμφερόντων των εργαζομένων σε διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι πρόσωπα και οντότητες πλην των πιστωτών είναι επίσης επιλέξιμα για διορισμό σε επιτροπές πιστωτών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι και διασυνοριακοί πιστωτές είναι επιλέξιμοι για διορισμό στις επιτροπές πιστωτών.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος, όπως ορίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μπορεί να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου τον διορισμό ενός ή περισσότερων μελών της επιτροπής πιστωτών για τον λόγο ότι ο διορισμός δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία.

Άρθρο 46

Παύση και αντικατάσταση μελών

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες με τους οποίους καθορίζονται οι λόγοι και οι διαδικασίες παύσης και αντικατάστασης μελών των επιτροπών πιστωτών. Οι κανόνες αυτοί προβλέπουν επίσης την περίπτωση παραίτησης μελών επιτροπής πιστωτών ή αδυναμίας άσκησης των καθηκόντων τους.

2. Στους λόγους παύσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνονται τουλάχιστον η εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας σοβαρή παράβαση καθηκόντων όσον αφορά τα συμφέροντα του γενικού συνόλου των πιστωτών, όπως οι καταστάσεις σύγκρουσης συμφερόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μέθοδοι εργασίας και λειτουργία των επιτροπών πιστωτών

Άρθρο 47

Μέθοδος εργασίας των επιτροπών πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που διασαφηνίζουν τις ακόλουθες πτυχές των μεθόδων εργασίας των επιτροπών πιστωτών:

α) τη διαδικασία ψηφοφορίας, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος ψήφου και της απαιτούμενης απαρτίας·

β) τις συγκρούσεις συμφερόντων·

γ) την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών·

δ) την τήρηση αρχείου των λαμβανομένων αποφάσεων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιτροπές πιστωτών μπορούν να διασαφηνίζουν περαιτέρω τις μεθόδους εργασίας τους μέσω πρωτοκόλλων, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω πρωτόκολλα συνάδουν με τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 1. Τα εν λόγω πρωτόκολλα τίθενται τουλάχιστον στη διάθεση του δικαστηρίου και του διαχειριστή αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα μέλη επιτροπών πιστωτών επιτρέπεται να συμμετέχουν και να ψηφίζουν είτε με φυσική παρουσία είτε ηλεκτρονικά. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τα μέλη επιτροπών πιστωτών έχουν τη δυνατότητα να ψηφίζουν εγγράφως.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη επιτροπών πιστωτών μπορούν να εκπροσωπούνται από δεόντως εξουσιοδοτημένο πρόσωπο.

Άρθρο 48

Αποστολή, δικαιώματα και καθήκοντα των επιτροπών πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι επιτροπές πιστωτών έχουν δικαιώματα που διασφαλίζουν τη συμμετοχή τους σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και τους παρέχουν τη δυνατότητα να εξετάζουν τις δραστηριότητες των διαχειριστών αφερεγγυότητας ή, στις περιπτώσεις που ο οφειλέτης διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του, τις δραστηριότητες του οφειλέτη, στα οποία συμπεριλαμβάνονται:

α) το δικαίωμα να δεχθούν σε ακρόαση διαχειριστές αφερεγγυότητας και το δικαίωμα ακρόασης από αυτούς για θέματα που ενδιαφέρουν το γενικό σύνολο των πιστωτών, συμπεριλαμβανομένων σημαντικών αποφάσεων όπως η πώληση περιουσιακών στοιχείων πέραν της συνήθους επιχειρηματικής δραστηριότητας·

β) το δικαίωμα ακρόασης στις διαδικασίες αφερεγγυότητας·

γ) το δικαίωμα να ζητούν και να λαμβάνουν σημαντικές και αναγκαίες πληροφορίες από εκπροσωπούμενους πιστωτές και από διαχειριστές αφερεγγυότητας ή, στις περιπτώσεις που ο οφειλέτης διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του, από τον οφειλέτη.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι επιτροπές πιστωτών έχουν το δικαίωμα να διορίζουν γραμματέα και να ζητούν εξωτερικές γνωμοδοτήσεις για θέματα στα οποία έχουν συμφέρον οι πιστωτές που αυτές εκπροσωπούν.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιτροπές πιστωτών κατά τις δραστηριότητές τους εκπροσωπούν τα συμφέροντα του γενικού συνόλου των πιστωτών και ότι ενεργούν ανεξάρτητα από τους διαχειριστές αφερεγγυότητας.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη των επιτροπών πιστωτών αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών και ότι ενεργούν καλόπιστα κατά την άσκηση των καθηκόντων της επιτροπής.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να αναθέτουν στις επιτροπές πιστωτών την εξουσία να εγκρίνουν ορισμένες αποφάσεις ή νομικές πράξεις. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη καθορίζουν σαφώς τα θέματα για τα οποία απαιτείται η εν λόγω έγκριση, στα οποία. μπορούν να περιλαμβάνονται όλες οι αποφάσεις που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη διαδικασία.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές, τα μέλη των επιτροπών πιστωτών και οι επαγγελματίες που επικουρούν τις επιτροπές πιστωτών τηρούν το απόρρητο των εμπιστευτικών πληροφοριών που λαμβάνουν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της επιτροπής.

Άρθρο 49

Έξοδα και αμοιβή

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποιος επιβαρύνεται με τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι επιτροπές πιστωτών ή τα επιμέρους μέλη τους κατά την άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 48.

2. Όταν τα έξοδα της παραγράφου 1 βαρύνουν την πτωχευτική περιουσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η επιτροπή πιστωτών ή τα επιμέρους μέλη της τηρούν αρχείο των εν λόγω εξόδων και ότι το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή ή ο διαχειριστής αφερεγγυότητας έχει την εξουσία να περιορίσει τα αδικαιολόγητα ή δυσανάλογα έξοδα.

3. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη επιτρέπουν την καταβολή αμοιβής στα μέλη επιτροπής πιστωτών και η εν λόγω αμοιβή βαρύνει την πτωχευτική περιουσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αμοιβή είναι ανάλογη προς τα ασκούμενα καθήκοντα.

Άρθρο 50

Ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι έχει εφαρμογή τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους κανόνες:

α) τα μέλη επιτροπών πιστωτών απαλλάσσονται από την προσωπική ευθύνη για τις ενέργειές τους υπό την ιδιότητα του μέλους της επιτροπής εκτός εάν διαπιστωθεί ότι παρέβησαν, εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας, τα καθήκοντά τους όσον αφορά τα συμφέροντα των πιστωτών·

β) η προσωπική ευθύνη των μελών επιτροπών πιστωτών για τις ενέργειές τους υπό την ιδιότητα του μέλους της επιτροπής καλύπτεται από ασφάλιση που βαρύνει την πτωχευτική περιουσία σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2.

2. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη αναθέτουν στις επιτροπές πιστωτών την εξουσία να εγκρίνουν ορισμένες αποφάσεις ή συναλλαγές, μπορούν να προβλέπουν ότι τα μέλη των επιτροπών πιστωτών έχουν την ίδια ευθύνη με τον διαχειριστή αφερεγγυότητας.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 51

Δελτίο βασικών πληροφοριών

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, έως τις 22 Ιουλίου 2029 κάθε κράτος μέλος καταρτίζει δελτίο βασικών πληροφοριών για τα ουσιώδη στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας («δελτίο βασικών πληροφοριών») και το υποβάλλει στην Επιτροπή μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

2. Τα δελτία βασικών πληροφοριών συντάσσονται σε επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

3. Το περιεχόμενο των δελτίων βασικών πληροφοριών είναι ευσύνοπτο, ακριβές, σαφές και μη τεχνικό και παρουσιάζεται με τεκμηριωμένο τρόπο.

4. Τα δελτία βασικών πληροφοριών περιλαμβάνουν τις ακόλουθες ενότητες με την εξής σειρά:

α) προϋποθέσεις έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την επαλήθευση και την παραδοχή των απαιτήσεων·

γ) κανόνες που διέπουν την κατάταξη των απαιτήσεων των πιστωτών και τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

δ) μέση αναφερόμενη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

5. Η ενότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) περιλαμβάνει:

α) τον κατάλογο των προσώπων που μπορούν να υποβάλουν αίτηση για έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) τον κατάλογο των προϋποθέσεων για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

γ) τον τρόπο και τον τόπο υποβολής αίτησης για έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

δ) πώς και πότε ενημερώνεται ο οφειλέτης για την απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

6. Η ενότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β) περιλαμβάνει:

α) τον κατάλογο των προσώπων που μπορούν να προβούν σε αναγγελία απαίτησης·

β) τον κατάλογο των προϋποθέσεων για την αναγγελία απαίτησης·

γ) την προθεσμία για την αναγγελία απαίτησης·

δ) τον τρόπο λήψης του εντύπου για την αναγγελία απαίτησης, εφόσον απαιτείται·

ε) πού και με ποιον τρόπο πραγματοποιείται η αναγγελία απαίτησης·

στ) τον τρόπο επαλήθευσης και επικύρωσης της απαίτησης.

7. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τις πληροφορίες της παραγράφου 4 εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος κάθε σχετικής τροποποίησης στην εθνική νομοθεσία. Τα δελτία βασικών πληροφοριών περιέχουν την ακόλουθη δήλωση: «Το παρόν δελτίο βασικών πληροφοριών είναι ακριβές κατά την … [ημερομηνία υποβολής των πληροφοριών στην Επιτροπή ή ημερομηνία της επικαιροποίησης]».

8. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι τα δελτία βασικών πληροφοριών διατίθενται στο κοινό στα αγγλικά, στα γαλλικά και στα γερμανικά, καθώς και στη γλώσσα του πρωτοτύπου, εάν αυτή είναι διαφορετική, στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στη σχετική με την «αφερεγγυότητα/χρεωκοπία» ενότητα για κάθε κράτος μέλος.

9. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιεί τη μορφή του δελτίου βασικών πληροφοριών μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 53 παράγραφος 2.

10. Τα κράτη μέλη στα οποία έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 καταρτίζουν το δελτίο βασικών πληροφοριών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μέσω του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που συστάθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ κατά τρόπο συνεπή με το άρθρο 86 του εν λόγω κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Μέτρα έκτακτης ανάγκης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά των τίτλων II, V και VI στο εθνικό τους δίκαιο στην περίπτωση έκτακτων καταστάσεων που διαταράσσουν σοβαρά τις οικονομικές δραστηριότητες στο επίπεδο των κρατών μελών ή των περιφερειών τους, όταν και στον βαθμό που η εφαρμογή των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά των εν λόγω τίτλων στο εθνικό δίκαιο θα συνεπαγόταν κίνδυνο εκτεταμένης αφερεγγυότητας, μεταξύ άλλων για εταιρείες που θα ήταν βιώσιμες υπό κανονικές συνθήκες.

2. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η διάρκειά της είναι αναλογικές και περιορίζονται στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τον περιορισμό, τον μετριασμό, την επίλυση ή την πρόληψη της σοβαρής διατάραξης που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος της.

Κατά την κοινοποίηση στην Επιτροπή σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη απαριθμούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας από τις οποίες έχουν παρεκκλίνει, τη φύση και την έκταση των εξαιρετικών περιστάσεων στις οποίες βασίζεται η παρέκκλιση, τη διάρκεια της παρέκκλισης και τους λόγους για τους οποίους η παρέκκλιση θεωρείται αναγκαία για τον περιορισμό, τον μετριασμό, την επίλυση ή την πρόληψη σοβαρής διατάραξης των οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή πληροφορεί αμελλητί τα άλλα κράτη μέλη σχετικά.

4. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δύναται να έχει μέγιστη διάρκεια ενός έτους.

Όταν και στον βαθμό που η έκτακτη κατάσταση η οποία διαταράσσει σοβαρά τις οικονομικές δραστηριότητες εξακολουθεί να υφίσταται, η παρέκκλιση δύναται να παραταθεί για περιόδους έως έξι μηνών, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της προηγούμενης περιόδου παρέκκλισης. Η εν λόγω παράταση αρχίζει να ισχύει, εκτός εάν η Επιτροπή διατυπώσει αντιρρήσεις, το αργότερο έναν μήνα πριν από τη λήξη της εν λόγω προηγούμενης περιόδου παρέκκλισης, με την αιτιολογία ότι η παράταση δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 53

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα του άρθρου 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 54

Επανεξέταση

Το αργότερο στις 22 Ιανουαρίου 2034 και στη συνέχεια ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση αξιολόγησης της εφαρμογής και του αντικτύπου της παρούσας οδηγίας. Βάσει αυτής της αξιολόγησης, η Επιτροπή υποβάλλει, όταν το κρίνει σκόπιμο, νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 55

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 22 Ιανουαρίου 2029. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με τα άρθρα 15, 16 και 17 της παρούσας οδηγίας, στον βαθμό που αυτά σχετίζονται με το BARIS, έως την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ή έως τις 10 Ιουλίου 2029, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Ο τίτλος ΙΙ εφαρμόζεται μόνο στις νομικές πράξεις που ολοκληρώνονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων οι οποίες είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων μέτρων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 56

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 57

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Μαρτίου 2026.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Η Πρόεδρος*
R. METSOLA	M. PANAYIOTOU

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εθνικά μητρώα και βάσεις δεδομένων στα οποία παραπέμπει το άρθρο 19

1. Μητρώα κτηματολογίου·
2. Μητρώα έγγειας ιδιοκτησίας·
3. Μητρώα κινητών περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων μητρώων οχημάτων, πλοίων και αεροσκαφών, σε περίπτωση που καταχωρίζονται περιουσιακά δικαιώματα σε τέτοιου είδους μητρώα·
4. Μητρώα δωρεών·
5. Μητρώα υποθηκών·
6. Μητρώα ή βάσεις δεδομένων που περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τους δικαιούχους ασφαλειών, όπως κεντρικά αποθετήρια τίτλων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014·
7. Μητρώα ενεχύρων, συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων μίσθωσης, και συμβάσεων αγοραπωλησίας με παρακράτηση κυριότητας·
8. Μητρώα που περιλαμβάνουν πράξεις κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων·
9. Μητρώα δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων μητρώων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και εμπορικών σημάτων.